UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alberta, Canada
Phone: 422-5708
RETURN REQUESTED
Річна передплата
в Канаді — $4.00
Окреме число: 10 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

1867 1967

25
ТРАВНЯ, 1967
Число No. 21
тижневик "УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
Рік XXXIX Vol. XXXIX
MAY 25, 1967

Небезпека війни на Середньому Сході

Єгипетська армія увійшла на Синай

На Середньому Сході нависла небезпека війни між арабами і Ізраїлем. Єгипет, Сирія, Йордан змобілізували армії. Єгипет пересунув війська на ізраїльський кордон. Те саме зробив Ізраїль.

Ізраїль звернувся за порятунком до Ради Безпеки ОН і великих держав. Росія хоче нового заколоту, попирає арабів і обіцяє їм зброю. Зл. Держави підтримують і озброюють Ізраїль.

Єгипетська піхота, танки й легка артилерія увійшли на Синайську пустиню а їх командант ген. Мортаґі сказав, що "вони є готові до священного походу на Ізраїль".

Єгипетські війська розгорнулися вздовж 117-милевого кордону між Єгиптом і Ізраїлем.

Ізраїльська армія заявила, що вона поробила відповідні приготування для оборони своєї землі. Однак в жидівських урядових колах сказали, що можливість війни з Єгиптом є далека, хоч уряд не виключає збройного конфлікту.

ЄГИПЕТ БЛЬОКУЄ ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ ПОРТ

Президент Насер проголосив, що єгипетська фльота почала бльокаду ізраїльського мореплавства на Червоному морі через залив Акаба. В північній частині заливу є порт Елат, єдиний вихід Ізраїлю на Червоне море. Єгипет також заборонив доступ до порту не-ізраїльським кораблям, що везуть "стратегічні матеріяли". Ізраїль відповів, що він вважає бльокаду воєнним вчинком.

—o—

У Тан відкликав мировий корпус ОН

Генеральний секретар Об'єднаних Націй У Тан повідомив письмом асамблею Об'єднаних Націй, що він відкликав з Єгипту мирове військо Об'єднаних Націй. Військо було буферною силою між Єгиптом і Ізраїлем 10½ року.

Єгипетська команда видала наказ, щоб усі сім держав забрали свої військові частини з Середнього Сходу. Індія має 1,000, Канада 800 війська. Корпус мав 3,400 війська.

В Оттаві міністер закордонних справ Мартін сказав, що канадський уряд дуже розчарований рішенням У Тана. Канада даремне старалася відвести У Тана від його рішення. Тільки Рада Безпеки або асамблея ОН має право відкликати мирове військо ОН.

—o—

Заходи, щоб відвернути війну

Ізраїльський прем'єр Леві Ешкол повідомив парлямент в Єрусалимі, що він звернувся до Об'єднаних Націй і великих держав, щоб вжили свого впливу в Єгипті і недопустили до "воєнної пожежі на Середньому Сході".

Злучені Держави "мають надію", що советський уряд вжиє свого впливу, щоб зменшити небезпеку війни між Ізраїлем і арабськими державами. През. Джансон післав особистого листа до прем'єра Косиґіна.

Однак півофіційний орган Насера "Ал Аграм" написав, що СССР висловив підтримку для політики Єгипту. Про це повідомив Насера советський амбасадор в Каїрі.

—o—

Знижка тариф – добро для Канади

В Женеві 15 травня підписано міжнародну угоду в справі знижки тариф, найбільшу з досьогочасних угод. Виправлення тариф матиме вплив на $5,000,000,000 канадського експорту і імпорту. Зокрема, тарифи будуть знижені, декотрі зовсім скасовані від канадських вивізних товарів до Злучених Держав на суму від $1,000,000,000 до $1,500,000,000.

Канада буде мати кращий доступ до світових ринків зі своїми металями і лісовими продуктами.

Очевидно, Канада мусіла заплатити за нові й поширені ринки в чужих державах концесіями в формі знижки власних тариф від імпортованого товару. В загальному, це дасть більше зайнять у Канаді, збільшить вивіз і знизить ціни деяких імпортованих товарів. Однак ці канадські тарифні концесії також зобов'яжуть бизнесовців, робітників і фармерів "погодитися з дійсністю в конкуруючому світі" — сказав міністер торгівлі Вінтерс.

Нова міжнародна пшенична угода признає 21 центів більше від бушля — нова мінімальна ціна буде $1.95½ і максимальна $2.35½ в канадських долярах. Теперішня ціна, що скінчиться в липні, мінімальна є $1.75, максимальна $2.18. Нова ціна буде відноситись лише до тих держав, що підписали угоду; до Китаю і СССР, які не підписали угоди, нова ціна може відноситись посередньо. Значить, якщо вдасться виторгувати від них щось більше як тепер.

В парляменті консервативний посол Вулліямс віднісся критично до угоди і сказав: "Можемо зробити висновок, що фармер, сьогодні чи завтра, не дістане додаткових 21 центів від бушля за пшеницю, яку він відставить до елеватора. Угоди часом виглядають добре на папері, однак їх дійсність не така привабна як слова, якими вона списана".

Китай посягає на Гонг Конг

Червоний Китай формально вмішався у конфлікт між китайськими комуністами в Гонг Конгу і владою британської колонії, що межує з Китаєм. Британія поставила 20,000 поліції й війська у стан поготівля.

В ноті до британського уряду, Пекінг закинув колоніяльній владі в Гонг Конгу "фашистські жорстокості" проти китайців і в ультимативній формі поставив ряд домагань.

Почалося від страйку робітників у фабриках штучних квітів. Комуністи використали страйк і три дні тривали криваві заворушення в дільниці Ковлун проти "британських фашистських собак". Влада арештувала 400, з того 250 поставила на суд і 115 вже засудила на кару від одного до 18 місяців в'язниці.

Китайський уряд зажадав: щоб покарати тих (британців), що допустилися "жорстоких" вчинків; щоб влада колонії перепросила "жертви" й заплатила за всі їх втрати; щоб загарантувала, що подібні інциденти не повторяться.

—o—

НОВИЙ ГОЛОВА ГРЕЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

Новим архиєпископом Атен і головою грецької православної Церкви став Ієрономіс Коцоніс, донедавна особистий капелян короля Константина. Він проголосив програму реформ і крок у сторону тісніших зв'язків з рештою християнства. Попередній 87-літній архиєпископ Хрісостомос був звільнений новим урядом з уваги на вік.

СКИНУВ ДІТЕЙ З ВИСОКОГО ДАХУ

В Ню Йорку поліція арештувала вісімлітнього хлопця й обвинуватила, що він скинув двох чотирилітніх хлопців з даху шістьповерхового дому. Один з хлопців згинув, другий упав на купу сміття й буде жити. Вісімлітній хотів ограбити мешкання і збутися свідків.

Уряд проголосив вищі початкові ціни збіжжя

Міністер торгівлі Вінтерс проголосив вищі початкові ціни збіжжя від 1 серпня ц.р.

Початкова ціна пшениці Но. 1 Манітоба Нортерн над онтерійськими озерами і в Ванкувері буде $1.70 за бушель, замість теперішньої ціни $1.50.

Но. 2 Вестерн овес у Форт Віллям або Порт Артур 65 центів за бушель; тепер 60 центів.

Но. 3 Вестерн 6-гранний ячмінь, також над онтерійськими озерами ,буде $1.06 за бушель, тепер 95.

—o—

Новий уряд реформує Грецію

Новий грецький уряд, як виходить, не такий поганий, як представляють його розжалені оборонці грецької демократії, тобто демагогії лівих провідників, анархії і маскованого комунізму.

Унеможлививши лівий переворот, військовий уряд завів спокій у краю. Він формально обвинуватив 48-літнього Андреаса Папандреу за державну зраду як провідника тайної, лівої революційної організації Аспіда. Уряд запевнив, що не буде домагатися смертного присуду. Новий уряд також випустив на волю 79-літнього Георгія Папандреу, його батька, кол. прем'єра, демагога і ворога монархії. Обіцяв звільнити принаймні половину арештованих 6000 комуністів.

Уряд назначив комісію із 20 визначних правників і професорів, щоб виправили конституцію. Прочищує державну й муніципальну адміністрацію з хабарництва. Заборонив політичний патронат. Наказав адміністрації викінчити до 15 днів усі справи, що чекають на полагодження місяці й роки. Заборонив робітничі страйки, але також заборонив працедавцям відправляти робітників з праці, обманювати їх обіцянками вищих платень. Заборонив підвищувати ціни продуктів і фабричних виробів.

Старіючись поправити мораль у молоді, заборонив короткі спіднички (міні скиртс) для шкільним дівчат, а шкільним хлопцям носити довге волосся.

Військовий уряд став немилосердний для бітніків, які кожного літа масово приїжджають до Греції, шукаючи веселощів і дешевого життя. Він заборонив їм вступ до Греції.

—o—

"Знає убійника през. Кеннеді"

Дистриктовий прокуратор в Ню Орлінс Джім Гаррісон сказав, що Лі Освалд не убив президента Кеннеді та що Центральне Розвідче Агентство (секретна служба) знає, хто це зробив.

"Просто, це справа колишніх службовців СІА, кубинців у великому числі, які дишать отруйною помстою від часу невдалої інвазії на Кубу в 1961 р... Це певні особи, що мали інтерес відзискати Кубу, убили президента", сказав Гаррісон.

Він сказав, що СІА знає кожного чоловіка замішаного у справу, і знає особи, що стріляли, щоб убити Кеннеді.

Гаррісон веде власне слідство в справі убійства президента і закинув СІА, що воно старається зупинити його слідство від минулої осени. Однак він не уступить.

В Америці багато людей ставиться недовірливо до заходів Гаррісона. Проте виразний закид на адресу СІА є цілком,

А. ГОЛОВАЧ

Е. МЕННІНҐ

В. ТОМИН

УРЯД МЕННІНҐА ДАЛІ ПРИ ВЛАДІ

Суспільні кредитовці мають 55 послів, консерватисти 6, ліберали 3

Алберта наскрізь консервативна провінція: населення цієї провінції 23-го травня перевибрало (консервативний) суспільно-кредитовий уряд і водночас вибрало консервативну опозицію.

Суспільні кредитовці виграли вибори дев'ятий раз, однак зі зменшеним числом послів і меншим числом відданих голосів. Здобули 55 мандатів з повного числа 65.

Консерватисти, під проводом нового провідника Петра Лоґіда, вибрали шість послів. В попередній леґіслятурі не мали репрезентації.

Ліберали під проводом М. Меканьйо мають трьох послів, нічого не втратили і нічого не придбали, однак Меканьйо втратив свій пост провідника опозиції.

Нова Демократична Партія (соціялісти) втратила перший і єдиний мандат, який коли мала. Перепав Гат Туркот, посол з округи Пінчер Крік, як також перепав Ніл Раймер, провідник НДП, що кандидував в окрузі Едсон. НДП ставили кандидатів у всіх 65 виборчих округах.

Із членів кабінету єдиний перепав міністер освіти Р. Меккінон, якого переміг консервативний кандидат Дон Ґетті, інженер, давніше кводербек едмонтонської футбольної дружини Ескімоси.

ВИБОРИ В ЧИСЛАХ

(У дужках числа з виборів у 1963 році).

Суспільні кредитовці 45% (54). Консерватисти 26% (13). Ліберали 11% (20). Нові демократи 16% (9).

Здобули голосів:

Сусп. кредитовці 190,201 (218,413). Консерватисти 113,073 (51,278). Ліберали 45,328 (82,403). Нові демократи 67,100 (38,133).

Віддано важних голосів 426,622. (403,444).

УСІ ПОСЛИ-УКРАЇНЦІ ПЕРЕВИБРАНІ

Амвросій Головач, провінційний секретар, перевибраний в окрузі Едмонтон Сентер 3,147 голосами.

Василь Томин, в едмонтонській окрузі Норвуд, 3,451 голосами.

Михайло Сенич, Редвотер 1,568.

Олекса Ґордій, Веґревил, 2,299.

Микола Мельник, Вилинґдон — Ту Гилс, 2,239.

Алберт Людвіґ, Калґарі, 5,549. Преса висунула здогад, що Людвіґ стане атторні-дженералом в часі реорганізації кабінету.

Усі посли українського роду є суспільними кредитовцями.

Виборці відкинули літній час 220,039 голосами проти 211,501.

—o—

20 МІЛЬЙОНІВ НАСЕЛЕННЯ

Державне статистичне бюро в Оттаві сказало, що 1 квітня ц.р. Канада мала 20,334,000 населення.

Бюро обчислило населення Алберти 1 квітня на 1,483,000.

Норма приросту населення змаліла від кількох років наслідком "пилс" і зменшеного допливу іміграції.

Меннінґ поробить зміни в кабінеті

Після виборів 23 травня будуть пороблені зміни в кабінеті прем'єра Меннінґа.

Якщо відносні міністри будуть вибрані, то пересунення будуть великі.

Зовсім певно, що міністер муніципальних справ А. Дж. Ґук перебере легший міністерський портфель земель і лісів. Хоч пересунення вниз не урадує Гука, то він бодай позбудеться постійних клопотів з муніципальними людьми.

Місце Гука як міністра муніципальних справ перебере міністер хліборобства Гері Стром. Як гладка людина і добрий адміністратор, Стром зможе краще співпрацювати з різними мейорами, рівами й адміністраторами. Міністер земель і лісів Генрі Раст перебере ресорт Строма. Міністер суспільної опіки Л. Гемрест не є кандидатом у виборах і його місце буде опорожнене. Кандидатом на цей пост називають молодого посла Рей Спікера.

Говорять, що прем'єр Меннінґ цього разу зречеться посту атторні-дженерала і кандидатами на опорожнене місце називають посла Е. Ґерґарта, або Б. Джансона, якщо він вийде послом в західному Едмонтоні.

Страйк спаралізував Францію

Більш як 10 мільйонів робітників спаралізували Францію 24-годинним страйком для протесту проти політики уряду. Це найбільш ефективний загальний страйк від часу другої світової війни.

Публичний транспорт у містах майже устав, не було електрики й газу, води було обмаль. Страйкувало 95 проц. робітників у тяжкій індустрії і в копальнях. Були позамикані банки, урядові офіси, багато шкіл і крамниць. Число страйкуючих залізничників досягло небувалого числа 95 проц.

ТАНКИ В РУСІ У СВЯТІЙ ЗЕМЛІ — Колона єгипетських танків задержалася десь у Синаї, в дорозі щоб зайняти позиції на Ізраїльському фронті.

Короткі вістки

• **Між 1957 і 1967** роками стягнені муніципальні, провінційні і федеральний податки більш як подвоїлися з $7,300,000,000 на $15,100,000,000.

• **140 миль** довге штучне озеро, утворене греблею Гардинера на ріці Південний Саскачеван, буде назване озером Діфенбейкера на честь консервативного провідника.

• **Голляндська королева** Юліянна, яка приїхала до Канади на Експо 67, відвідала кілька ренчів і господарств коло Калґар, яких власниками є голляндські імігранти.

• **Клод Жодуен,** президент Канадського Конґресу Праці поважно хворий. У нього спаралізована права частина тіла.

• **През. Джансон** підписав біл, який дозволяє перемінювати морську солену воду атомовою силою на свіжу питну воду. Початковий вклад буде $444,000,000. Фабрика буде побудована на побережжі Каліфорнії й буде добувати з моря велетенську кількість солодкої води, 150,000,000 гальонів денно.

• **Експо 67** відвідали 6,336,753 особи від 28 квітня, коли її відкрито, до 20 травня.

• **Президент** Дженерал Моторс Дж. Рош і Генрі Форд погодилися підвищити ціни авт з 1968 року. Рош сказав, що підвишка буде поважна. Запозідають, що буде коло $150.

• **Форд** відкликав усі свої нові Меркюрі Куґарс, щоб направити хибу, яка нагло може погасити світла.

• **Смертних випадків** у трьох днях 20 — 22 травня було в Канаді 81, з того 59 на дорогах. Минулого року було 129 з чого на дорогах 79.

• **Юрій Андропов,** провідний ідеолог комунізму, назначений шефом советської тайної поліції (ГПУ).

• **Светляна Алилуєва,** дочка Иосифа Сталіна, продала права до своїх споминів нюйоркській видавничій спілці за рекордову суму $325,000. Крім того вона дістане процент від продажі книжок (роялтіс) ітд., що може принести їй разом мільйон долярів.

• **Модератор** Юнайтед Чирч Вилфред Локґарт перепросив прем'єра Пірсона і сказав, що його Церква відмежовується від особистої заяви пастора Дж. Горда, який назвав Пірсона "цуциком на мотузку през. Джансона". Гард, один з достойників Юнайтед Чирч, осуджує політику ЗДА у В'єтнамі.

• **24-літній** Генк Галлант пустився йти пішки 5,000 миль з Вікторії до Нюфаундленд і вже дійшов до Кенори в Онтаріо.

ПОМИНКИ НА ЕДМОНТОНСЬКИХ ЦВИНТАРЯХ

Сьогорічні поминки на едмонтонських цвинтарях будуть: на цвинтарі св. Йоакима в неділю, 11 червня о год. 2-ій попол., а на цвинтарі св. Михаїла в неділю, 18 червня, о год. 2-ій пополудні.

ДУХОВНІ РОЗДУМИ

Внутрішня переміна

о. Микола ДЯДЬО

Хто навчиться роздумами й молитвою вживатися в життя Христа Спасителя, той буде уподібнюватися до Нього у всіх своїх щоденних думках, словах і вчинках.

Його думки будуть про речі і про справи, що про них думав Спаситель. Його погляд на життя, на людей і на світ буде подібним до того, що його мав Спаситель на ті всі справи. Його спосіб говорити, поводитись з людьми і його вчинки будуть щораз ближчі до Спасителевих.

Такий за якийсь час скине зі себе «стару людину» й одягнеться в «нову»: стане людиною новою. Це станеться з кожним, хто щиро проце молиться і вдумується в життя Спасителя. Божа ласка доповнить нестачу і дасть змогу стати вірним другом Христа, злучитися з Ним в одно.

Один з найкращих наслідків тієї внутрішньої переміни ось у чому: така людина починає бажати того, чого бажає Христос, починає наміряти робити те, що наміряв робити і робив Христос, і її нове життя одержує гідність і силу від Христа. Така людина наче продовжує життя Спасителя на землі, стає другим Христом. Вона матиме силу і право просити Небесного Отця в імені Христа, і Небесний Отець вислухуватиме її просьбу задля Христа Ісуса.

І для себе, і для інших такий буде в спромозі одержати багато окремих лас і прихильности, яких не міг би ні для себе, ні для інших випросити, не бувши тим, чим він є. Такий стане своїм щоденним життям великою поміччю для ближніх та оточення, бо він наслідуватиме земне життя Спасителя, за що Господь буде милосердним для нього і для тих, за кого він просить.

Саме тому диявол так не любить людей, які роздумують над життям і муками Христа та моляться. Він не знає втоми, спокушаючи таких людей. Якщо йому і не вдається зломити душу побожної людини, то він старається принаймні не допустити її впливу на інші душі, що легше слухають диявольських підшептів. Але молитва людини, що живе в приязні з Богом, послабить спокуси в тих, за яких побожна душа молиться.

Пам'ятай про це, праведна душе, в час, коли холоне твоє серце і не почуваєш бажання чи охоти співпрацювати сердечніше з Христом через молитву, добрі діла і самоопанування. Ісус Христос дав тобі привілей, щоб ти помагав Йому у спасінні світу. Богові не потрібна твоя допомога. Це Він дає тобі привілей чинити корисне діло. В безнастанній боротьбі за людські душі ти можеш стати добрим Христовим воїном. Диявол не занехує своїх плянів і старань, щоб довести людей до гріха. Так і ти не повинен зневохочуватися, а дбати за душі, що є в небезпеці впасти в гріх. Допомагай їм молитвою, самопожертвою, самоконтролею і всім тим, чим можеш у даний час.

Поза Ісусом Христом немає іншого Спасителя. Він один і єдиний. Усі інші, що хотіли б людині помогти спастися, можуть бути корисні лише тоді, коли включаться в Його плян спасіння. Першими, що це зробили були: Пресвята Діва Марія і Апостоли. За ними пішли всі, що очолювали Христову Церкву. Своїх апостолів Христос післав і посилає в світ «ловити людей» для Нього. Ти, що є членом Христової Церкви, маєш участь у цьому післанництві. Не тільки формально, а й справді ти член Христового Таїнственного тіла себто Христа і Церкви. Через свою Церкву, через Св. Тайни, за посередництвом ласк Він піддає тобі все більше і більше своїх святих думок, побажань, намірів і сили здійснювати їх. Як Ісус Христос заслужив для всіх людей світло пізнання Бога і силу боротися із спокусами, так і ти своїм життям і молитвами можеш помогти людям зискати більше ласк, що чекають на них в скарбниці Спасителевих заслуг. Як життя Спасителя було джерелом спасіння, так і твоє життя може стати засобом ласк для людей, що потребують їх більше, ніж покищо мають.

Чим більше ти посвятиш себе роздумам і наслідуванню Христа в щоденному житті, тим більше ласк зможеш випросити для потребуючих у цілому світі. Така подібність душі до Христа є її найбільшим привілеєм і найбільшим досягненням.

Ісусе, дозволь, щоб я завжди бачив глибоку й вічну вартість мого життя. Дай, щоб мої думки, побажання й наміри оберталися коло Тебе в кожну хвилину мого життя. Таким чином могтиму залишити в цьому світі нестертий, незнищенний знак! Я можу випрошувати для різних людей ласку, їм потрібну для спасіння.

Предобрий Боже, хоч Ти ні мене, ні нікого не потребуєш, все таки Ти дав мені привілей-вирізнення, щоб я помагав Тобі у величному ділі: помагати ближнім спасти душу. Дай мені бути Твоїм апостолом для людей у потребі.

У Галіфаксі вмер архиєпископ Беррі

У Галіфаксі 16 травня поховали римо-католицького архиєпископа Д. Джералда Беррі, який умер 12 травня на 64 році життя.

Він нездужав уже декілька років, і від січня 1966 року галіфакською архидієцезією управляв єпископ Джеймз Гасс як апостольський адміністратор.

Архиєпископ Беррі був уроженцем Монтреалю. Єпископом став 1945 року.

Італія відзначає річницю Тосканіні

Італійський президент Джузеппе Сарагат був промовцем на великому концерті в міланському театрі «Ля скаля» для відзначення сотої річниці народження Артуро Тосканіні.

Велике торжество було теж у місті Пармі, де народився славний диригент.

Тосканіні від 1928 року працював у ЗДА. Помер 1957 року.

Відвідали кардинала Міндсенті

Віденський кардинал Франц Keніг і бомбейський кардинал Валеріян Грасіяс були у Будапешті, де відвідали мадярського кардинала Йозефа Міндсенті.

Розмова тривала дві години.

Вістку цю подало австрійське католицьке пресове агентство.

ПРОФЕСОР ПЕТРО ОДАРЧЕНКО ДАЄ ОГЛЯД

НЕ ВСІ ЛИСТИ ЛЕСІ УКРАЇНКИ ВИДАНІ

Ще не всі листи Лесі Українки видані, сказав Петро Одерченко, дослідник творчости української поетки.

У недавній доповіді, виголошеній на засіданні УВАН у Ню Йорку, П. Одарченко дав огляд видань листів Лесі Українки, вказуючи на їх велике значення для вивчення світогляду і творчости поетки.

До 1950 року були опубліковані лише окремі листи Лесі Українки в журналах «Червоний шлях», «Україна», «Радянське літературознавство» тощо. Цінним виданням була книжка В. Сімовича «Листування Лесі Українки з И. Маковеєм», що появилась у Львові 1938 року.

Перша збірка вибраних листів Лесі Українки була надрукована в перекладі на російську мову — у третьому томі московського видання творів Лесі Українки. Це видання — сказав П. Одарченко — було тенденційно препароване. Наприклад у тексті Лесиних листів пропущені такі імена, як Мазепа, О. Олесь. Не подано багато важливих листів Лесі Українки.

У п'ятому томі творів Лесі Українки, виданому 1956 року в Києві, опубліковано 465 листів. Але і в цьому виданні цензура викреслила з листів певні місця. Зокрема в листі до М. Драгоманова (17 березня 1891 р.), викреслено слова про те, що часопис «Народ» «мало змагався з кацапами».

1965 року у дев'ятому й десятому томах нового видання творів Лесі Українки опублікована збірка вибраних листів Лесі Українки. Тут надруковано повний текст згаданого листа до М. Драгоманова. До цього видання не увійшло 130 листів з тих, що були надруковані у п'ятому томі 1956 року, зате надруковано 60 листів, що досі не друкувалися. Це листи Лесі Українки до М. Грушевського, Б. Грінченка, М. Аркаса, Г. Хоткевича, О. Луцького та інших.

Листи Лесі Українки — сказав доповідач — мають велике значення для вивчення її життя, світогляду і літературної творчости. Вони розкривають її погляди на літературу, на політичні події, громадське життя. Деякі листи дають зяснення про творчі задуми, ідейний зміст окремих творів Л. Українки.

З листів поетки видно її щирість, скромність, гуманність, мужність, велику працездатність, безкомпромісовість, патріотизм і велику віру в перемогу українського народу.

БІЧНА АНТЕНА

ДОВГІ «КОНТАКТИ»

Після відвідин у Папи Павла VI М. Підгорний — за повідомленням деяких газет — відвідав теж кардинала Йосифа Сліпого, що також живе у Ватикані.

Подаючи вістку про те, що «Микола Підгорний висловив бажання побачитися з українським кардиналом», вінніпезький «Вісник» (15 травня) руки ломить і над кардиналом, і над Римом: «Густою заслоною тайни закриває Рим контакти кардинала Йосифа Сліпого з владою Совєтського Союзу».

Контакти з владою Совєтського Союзу — ніде правди діти — не першина для українського кардинала. Від 1946 року він раз-у-раз «контактувався» з різною совєтською владою в прерізних місцевостях Совєтського Союзу. А Ватикан, який не завжди говорить, не завжди і мовчить. Коли наш первоієрарх став кардиналом, то саме ватиканська газета подала найповніший огляд його довгих контактів з совєтською владою.

НАГЛА ЗМІНА

Пропагандисти Мао Цзедуна не можуть приховати від світу страшної правди. «Китайський народ переживає найтрудніший період у своїй історії» — каже торонтське комуністичне «Життя і слово» (22 травня).

Ще зовсім недавно та газета запевняла, що аж за влади Мао Цзе-дуна китайський народ уперше знайшов щастя.

А В НАС ТИХО

Через патріярха Атенагораса є в православних Церквах деяке напруження. Він хотів би «якнайскорішого поєднання православ'я з Католицькою Церквою; але ні один з первоієрархів решти Православних Церков не поділяє того оптимізму патріярха Атенагораса» — каже греко-православний «Вісник» (15 травня), водночас повідомляючи, що тепер «старенький і добросердечний патріярх почувається осамітненим і дорікає всім православним первоієрархам».

Зате у нас тихо. Нема ніякого напруження в різних українських православних юрисдикціях, що ними керують старенькі і добросердечні первоієрархи. Нема єдности, нема оптимізму, нема докорів.

ЗАЙЦІ І ТУРИ

Поплутав зайців з турами бідолашний рецензент «УВістей» (13 квітня). На щастя, знайшовся мисливий, який у «Новому шляху» (20 травня) виправив прикру помилку.

Рецензійка нашої газети на «Мисливські оповідання», видані «Новим шляхом», починалась так: «Мисливці люблять вигадки. Українські мисливці — також. Напр., було колись у Львові мисливське товариство члени якого їздили на лови і верталися додому деколи з зайцем. Товариство звалось — «Тур».

Від членів «Тура» — роз'яснює фахово новошляхівський мисливець — не можна вимагати забагато. Не були вони фахівці, а т. зв. «зонтагсєгери» (недільні мисливці). Що вдалось їм убити, з тим і їхали додому. Щодо зайців і турів, то «назва «Тур» зовсім не виводилася з того, що верталися деколи з зайцем додому, і ні при чому тут мисливські вигадки».

Взагалі нотатка «УВістей» ясно свідчить, що її автор, на жаль, «невеликий мисливець».

Якби хоч невеликий! Такий з нього, пане добродію, мисливець, як з новошляхівського мисливця — критик.

Конструктором перших супутників був українець

Ім'я Сергія Корольова не подане в Українській Радянській Енциклопедії, хоч багато в ній місця приділено штучним супутникам і космічним кораблям.

Хто був конструктор перших супутників, у яких совєтські космічні пасажири — собака Лайка, Юрій Гагарін та інші — відбували більш чи менш щасливу подорож? Останнім часом у київських газетах уже декілька разів згадано Сергія Корольова, уроженця Житомира, як найвизначнішого конструктора перших штучних супутників.

Сергій Корольов — українець. З приводу Дня космонавтики у квітневому числі київської «України» на першій сторінці вміщено фотографію студентського документу з 1925 року. С. Корольов, студент Київського політехнічного інституту, власноручно написав таке: «Прізвище, ім'я по батькові: Корольов, Сергій Павлович; рік народження: 1906 р.; національність: українець».

У 1925 р., як свідчить документ, батько студента вже не жив, а мати вчителювала в Одесі. Ні батьки, ні він не були членами ніякої партійної організації. У Києві С. Корольов навчався два роки. Заробляв лекціями («Заробляю прибл. 20 карбованців» — написав у реєстраційному документі).

1926 року він поїхав учитися до Москви. Тепер — каже «Україна» — читачі цікавляться ним.

Умер американський мораліст

Американський знавець моральної богословії о. Френсіс Коннелл, редемпторист, умер у Вашінгтоні на 79 році життя.

Здобувши диплом доктора богословії в домініканському університеті «Анджелікум» у Римі, о. Коннелл спочатку був професором у духовній семінарії. Від 1940 року викладав моральну богослсвію в католицькому університеті у Вашінгтоні.

МОТРЯ

Історична повість (4)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Господеві, встаючи й лягаючи, з глибини серця мого дякую, що не спарував мене з якоюсь модницею, легким вітром підшитою. Кажуть про неї, що нібито, як вона гляне, то молоко кисне. Та це лиш вигадки такі, бо дивіть, скільки я літ з нею прожив, а й досі не скис».

«Якщо на вас, пане судде генеральний, дивитися, то треба сказати, що в вас дружина, що й кращої не треба».

«А так! Вона, бачите, не з тих, що, як то кажуть, через твою яму на другого гляну».

«Але й ви, мабуть, не з тих, щоб можна сказати: одну милу в яму, на другую гляну».

«Хорони мене, Боже, я не з тих, що як той мовляв, взяв Бог жінку, а я візьму дівку. В мене вже тая пісня давно відспівана і вдруге я її співати не хочу. Я чоловік старої моди, не теперішній. Ви, пане стародубський полковнику, знаєте, як воно є, бо чую, що й ваша паня Настя, не в гнів їй кажучи, не іншого кшталту; жінка цнотлива, але за словом до сусіди не йде. А що про мою всячину плещуть, то тому, бо вона гетьманові не злюбилася, а знаєте, що від голови риба смердить».

«Тс!» і стародубський полковник смикнув Кочубея за рукав, бо гетьман недалеко від них сидів і з Меншіковим щось пошепки балакав.

«Від тої вашої чорної «кагуи», — казав світліший, — «хміль мені з голови вишумів, а я, правду сказати, таки чимало випив, бо й пивниця ваша, дійсно гетьманська».

«Кава напиток добрий. Я до неї ще за молодих літ привик. У Марсеї і в Парижі є окремі доми, кофейнями звані, куди сходиться інтересний народ, письменники, комедіянти тощо. В Лондоні славний лікар Гарвей записав лікарській колегії цілих 56 фунтів зернят оцієї кави, щоб вона пила й розсліджувала її вплив на шлунок. І я впевнився також, що проти сонности, проти втоми, коли чоловік не може гаразд умово працювати, цей напиток кращий всілякого ліку. Так випиймо тоді по чарці».

Меншіков пив і курив файку, пускаючи дим далеко позад себе, щоб він не ліз гетьманові в очі.

Гетьманське обличчя, хоч старе, було таке свіже й гарне, що всякий мимохіть шанував його, навіть Меншіков, котрий, крім царя, не шанував нікого, бо й нікого тоді не боявся.

«Цар був нині до вас дуже прихильний», — казав світліший, — «дуже! Таким прихильним я його вже давно до нікого не бачив. Вам, пане гетьмане, Іване Степановичу, треба б пильно дбати, щоб не втратити царської ласки».

Лівий куток гетьманових уст злегка задрижав і ліва брова піднялася вгору. Гетьманові не подобався такий вислів впливового царського достойника, колишнього бублейника. Але він погадав собі, що це гість і гість, котрий випив не трохи, і відповів спокійно:

«Знаю я, що панська ласка на бистрім коні їздить, але я вже, бачите, надто старий, літами і службою принищений, щоб мені підбігати за нею».

«Підбігати не підбігати, а все таки мати на виду, щоб вона не перескочила на когось другого».

«На другого?»

«А так. Гадаєте, що ніхто з ваших не запопадає її. Гадаєте, що це все ваші приятелі?» —і він рукою показав на гетьманських старшин. — «Це такі приятелі, що з ними дружи, а ніж під полою держи. От що! Це я вам по прихильності до вашої світлої особи кажу, а не з іншої причини».

«Спасибі вам, князю, Олександре Даниловичу, в прихильності вашій мені нема що й сумніватися. Я числю на неї, як на чотири тузи. Але скажіть же ви мені, будь ласка, якими способами можу я ще більше задокументувати свою вірність цареві? Хіба ж я з Голіцином не ходив на Перекоп, а що похід не вдався, так це його, а не моя вина. І невже ж я на приказ царський не будував кріпостей на річці Самарі і на Орелі, зражаючи собі запорозьке військо, бо тії кріпості, як вашій світлості відомо, заступали шлях людові на Запоріжжя. Хіба ж я мало мав турботи з Петриком за ті три роки, що він баламутив на Україні, невже ж я не брав Кізікермен, не посилав 15 тисяч козаків на Азов, а Іскру з моїми охочекомонниками на Лівонію, то знову 10 тисяч козацтва у Псков. Невже ж не ходили в далекі і трудні походи мої полковники Борухович, Апостол і Миклашевський, затрачуючи чимало козацького народу на царських вислугах? Всього й не перечислиш і не хочу я вичисловати, щоб не здавалося світлості вашій, що про свої заслуги нагадую, нагороди якоїсь собі бажаючи, бо мені старому ніяких нагород уже не треба, крім вічної, о котру я Всевишнього в церквах моїми коштами, на більшу його славу і на утвердження віри нашої святої, благочестивої побудованих, повсякчасно благаю. Ремствує на мене народ за ті тягарі, якими я його обкладаю, за ті безнастанні походи, за консистенцію славного військa його величества на Україні, за те, що я Палія приборкав, лад і дисципліну завів, і за всякії другі тягарі, яких я від нього, стиснувши своє власне серце в жмені, вимагаю. Але я небагато послуху тим жалям і ремствуванням даю, маючи одну велику ціль на оці, щоб цей великий і провидінням Божим богато вивінуваний край заспокоїти і щоб, між нами кажучи, далеко не малі бажання нашого найдостойнішого пана й володаря вдоволити».

Хитрі й пронизливі очі Меншікова вибігали з його гарного, але мало інтелігентоного обличчя й повисали на красноріччивих устах Мазепи, котрий, коли хотів, то вмів мовою своєю кождого за серце брати. Здавалося, ніби Меншіков й собі хотів тої штуки навчитися і жалував, що нині замало тверезий, щоб бути гідним учнем такого знаменитого вчителя.

Набивши файку тютюном і підставивши її чурі, щоб запалив, він відповів зпровола.

«Об вірності вашої милости найяснішому панові нашому ніякого сумніву бути не може. В мене, пане гетьмане, й гадки такої не було, щоб її у сумнів подавати. Я тільки натякав на людей ваших, котрі за дуже в пір'я вбилися і занадто високо хочуть літати. Кожному з них здається, немов то він у полку своєму якийсь суверен незалежний і нема між ними такого, котрий би й чортові самому не запродався, щоб тільки булаву вашу гетьманську запопасти в руки та ще синові своєму її на дальше передати. Пора вам гетьмане, Іване Степановичу, приборкати ворогів ваших, пора показати свою власну владу й силу».

Гетьман кинув оком по салі і, завваживши, що дехто зі старшин вдає, ніби він кудись далеко своїми гадками блукає, а кожне словечко всесильного царського любимця з повітря ловить і в тямку кладе, відповів з притиском, щоб вони почули.

«Того я не можу зробити; не можу й не хочу!»

«Чому ж бо то так?» — питався Меншіков, присуваючись до гетьмана.

«А тому, бо не пора тепер, мавши великого ворога заграничного і не завоювавши його, визивати на бій домашніх ворогів, не пора починати найгіршої зі всіх, хатньої війни».

«Хатнього того ворога гетьманові Мазепі нема чого щадити, бо він гетьмана свого не щадить. Троюдить і коверзує. Канцелярія царська могла б щось більше про це сказати, та не місце і не пора нині до того».

Canadian Pacific Airlines

тепер має два додаткові перелети без затримки коротшим шляхом через бігун.

НАЙКОРОТШИЙ ШЛЯХ В УКРАЇНУ

Лиш $84.00 завдатку, щоб полетіли літаком до Харкова, Донецька, Одеси на 14 — 21-денну прогульку й назад. В цьому включена вже оплата за додаткові лети з Келгари або Едмонтону. З Ванкуверу платите лиш $86.00 завдатку (решту сплачуєте догідними місячними ратами).

- До постійних летів без затримки з Едмонтону Canadian Pacific додає рівнож лети без затримки з Ванкуверу та Келгари до Амстердаму (починаючи з дня 25 квітня). Звідти догідні сполуки до дальшої подорожі, зокрема на Україну
- Лет через бігун летунської лінії Canadian Pacific є на 1,000 миль коротший, як шлях через Східну Канаду. Це найкоротший шлях на Україну з Західної Канади, лише з одною зупинкою.
- Обслуга літаків Canadian Pacific є ввічлива й готова помогти у всьому. Обслуга літаків говорить багатьома мовами й дбає про те, щоб Ви почувалися, як у себе вдома.
- За дальшими інформаціями звертайтесь до Вашого подорожнього агента або до найближчого бюра.

FLY Canadian Pacific

Поїзди, троки, кораблі, літаки, готелі, телеграф. Найбільш досконала система комунікації в світі.

В Едмонтоні дзвоніть на число телефону: 424-7381

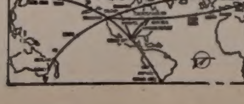

З нових видань

Сенатор Павло Юзик дає інформації про нас

Ukrainian Canadians by Paul Yuzyk. Торонто, видання Українсько-канадської федерації підприємців і професіоналістів, 1967, стор. 104.

Про цю книжку говорив 25 квітня в канадському сенаті сен. Джон Конноллі. «Це — сказав він — дослідження про історію й досягнення українців у Канаді. Ця вчена праця актуальна й корисна, і я рекомендую її всім достойним сенаторам».

Тим більше варто порекомендувати це видання всій достойній читацькій громаді. З приводу ювілеїв 100-річчя Канади і 75-річчя українського поселення в цій країні потрібно книжки, яка б давала ясні й точні інформації про українців. Добре, що завдяки авторові сен. Юзикові і торонтським видавцям така книжка появилась.

При офіційній двомовності Канади — каже сен. Юзик — є країною багатьох культурних спадщин і не тільки двох мов. Живе в цій країні, напр., українська мова.

Автор наводить статистичні дані про українців у різних провінціях Канади, подає відомості про видатних українських представників у політичному, господарськ о м у житті Канади, про церковне життя, про КУК та інші установи. Дехто, можливо, завважить, що коли в книжці є згадка про це і те, про цього і того, то варто б згадати ще й те та ще й того. Однак на 100 сторінках всього не скажеш. Вибір матеріялу неминучий. І в загальному вибір зроблено тут, здається, добре й об'єктивно.

Офіційна статистика перепису населення Канади засвідчує досить високий відсоток римо-католиків українського походження (17%). Чи Українська Католицька Церква справді втрачає вірних, чи в статистиці є помилки? Автор не вирішує цієї дилеми, яка, можливо, і не є дилемою. Є підстави припускати, що в статистиці є помилки; з другого боку, кожен знає, що в багатьох римо-католицьких парафіях є вірні українського обряду. Статистика «православних українців» також невесела — каже автор. Тут, здається нам, потрібне насамперед роз'яснення про «православних українців». Коли статистика говорить про 157,559 «українців-католиків», то це люди, які сказали, що вони належать до Української Католицької Церкви. 119,219 «православних українців» — то люди, які заявили, що вони православного віровизнання та українського походження. Не всі вони належать до УГПЦеркви в Канаді чи інших українських юрисдикцій. Більшість деяких парафій Російської Православної Церкви становлять «православні українці». Отже, в канадській статистиці назва «українці-католики» є визначенням ц е р к о в н о ї приналежности, назва «православні українці» визначає віровизнання і походження, а не церковну приналежність.

До недоглядів треба зарахувати теж світлину на стор. 52. За гарно прибраним столом сидить родина. На столі хрест і харчі; біля столу люди в українських вишиваних сорочках. Руки до молитви склали на латинський лад і за протестантським звичаєм моляться сидячи. Внизу підпис: «Holy Supper Scene». Це, здається, свят-вечір.

Крім інформацій (щоб уникнути непорозумінь додаймо: добрих інформацій), сен. Юзик більше разів подає свій погляд на ролю українців у житті Канади. Українство є частиною життя Канади. Це не тимчасова роля. В цій країні можна і треба зберегти українську мову й культуру. Т. зв. стовідсотковий канадець, який цурається свого походження, це людина, яка реклямою своєї «льояльности» хоче здобути матеріяльний зиск. Поганий того роду «канадський» патріотизм! Йому сприяє дурне пересвідчення, нібито не-англійське походження є природною ознакою нижчости людини. «Хто так думає, той духовий хуліган» каже сен. Юзик, наводячи дотепну оцінку проф. В. Кіркконнела.

Підтримують історичні публікації УВАН

Історична секція УВАН одержала низку листів від українських установ, парафій, організацій та окремих громадян, які висловлюють моральну підтримку для УВАН в справі дальшого видавання «Студій до історії українців Канади», як також публікації історії українців Канади англійською та українською мовою.

«Студії до історії українців Канади» нам потрібні, пишуть І. Саленґа та М. Чипчар із східної Канади, бо без студій важко зробити синтезу минулого. Теодор і Єва Грицики із ЗДА кажуть, що «Історія українців Канади» повинна бути «альбомом, до якого будуть заглядати наші діти, внуки і правнуки, звідки вони будуть черпати знання про свій рід». Д. Герич з Вінніпеґу пише, що коли він бував в Україні, його часто питали, коли появиться повноцінна історія українського поселення за океаном.

«Заходи над публікацією нашого минулого варті нашої жертвенности тим більш, що матеріяли будуть друковані англійською мовою і що це є проєкт для відзначення сторіччя Канади. Тому кожний свідомий українець повинен скласти по змозі свою жертву на таку і подібну ціль» — написав Т. Кобзей з Вінніпеґу.

Пожертви склали: по 100 дол.: Централя Братства ім. св. Миколая у Вінніпезі, Українська Національна Кредитова Спілка, Монтреаль; по 50 дол.: Окружна Рада Ліґи українських католицьких жінок, Вінніпеґ; Братство кол. вояків 1 дивізії УНА, Станиця в Торонті; Кредитова кооператива "Карпатія", Вінніпеґ; М. Додяк з Торонта; по 30 дол.: мґр О. Роїк, Саскатун; П. Малофій, Едмонтон; по 25 дол.: Українське євангельське об'єднання Північної Америки, Центральний осідок у Детройті; Ліґа українських католицьких жінок парафії св. Миколая в Торонті, Українська Кредитова Спілка в Ст. Кетерінс, Кредитова Спілка Північного Вінніпеґу, Кредитова Спілка «Поступ» у Вінніпезі, відділ Братства українців-католиків парафії св. Миколая в Торонті, проп. Р. Ковалевич, Вінніпеґ; д-р П. Сайкевич, Віндзор; д-р С. Ґамула, Сарнія; В. Коман, Вінніпеґ; по 20 дол.: оо. Василіяни, парафія св. Миколая у Вінніпезі, Михайло Кумка з Торонта; по 10 дол.: Ліґа українських католицьких жінок парафії Св. Духа у Брукліндс, А. Кирилюк, Геллок, ЗДА, Братство кол. вояків 1-ї дивізії УНА, Станиця у Вінніпезі, Д. Чайковський, Ст. Кетерінс.

Один список жертводавців уже був опублікований в «УВістях».

УВАН одержала листи запевнення про допомогу від Українського Народного Союзу з Ню Джерзі та від Українського Робітничого Союзу із Скрентону.

«Історична секція УВАН висловлює сердечну подяку всім, що поспішили з моральною та матеріяльною допомогою в цій важливій справі» — каже повідомлення з Вінніпеґу.

Листи і пожертви слід слати на адресу: Ukrainian Free Academy of Sciences, P.O.Box 3597, Station B, Winnipeg 4, Manitoba.

Дотепер зібрано бл. 3,000 долярів. На публікацію треба понад 20,000 долярів.

КАТОЛИЦЬКИЙ ЖУРНАЛ В ІЗРАЇЛІ

У Гайфі, в Ізраїлі, почне виходити аскетично-богословський журнал англійською мовою. Журнал зветься «Еліяс» (св. Ілля). Його видають ченці-кармеліти.

NEVILLE WORLD TRAVEL SERVICE

НЕ ПРОПУСТІТЬ ДОБРОЇ НАГОДИ!

Корабель АЛЕКСАНДЕР ПУШКІН
МОНТРЕАЛ — ЛОНДОН — ЛЕНІНГРАД

ВІДПЛИВАЄ — 30 квітня, 1 червня, 4 липня, 8 серпня, 10 вересня, 12 жовтня.

ВІЗИ ДЛЯ ВІДВІДУВАЧІВ — На візи, щоб відвідати села, треба почекати від 6 до 10 місяців.

ВІЗИ ДЛЯ ТУРИСТІВ — протягом п'яти днів.

Нові низькі ціни проїзду — Заощадіть до $250.00 літаком або морем

У СССР — безпосередні агенти

Можете сплатити пізніше — 10% завдатку.
Тільки $32.00 проценту на рік від $1,000.00.

Замовляючи квиток у нас, ви не платите більше.

За докладніми інформаціями зверніться до

Kathy Sprague, Maurice Miles or Bob Neville

NEVILLE
World Travel Service Ltd.
Professional Bldg., 10844 Jasper Ave., Ph. 429-3374
(formerly Westmount Travel Service)

ДЕ ЩО КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 28 травня:
о 8 год. веч. в УНДомі: свято героїв, організоване УНДомом, організаціями Визвольного фронту, станицями УСС і 1 дивізії УНА.

Щопонеділка о 10 год. веч. українська релігійна радіопрограма з французької радіостанції.

Нововідкрита
BARABASH ART GALLERY

оферує прекрасні оригінальні олійні образи по дуже умірковaній ціні та запрошує українських артистів давати свої образи на виставу і до продажу.

Тел.: 479-3171 — 8733 - 118 Ave., Edmonton, Alta.

коло **OREST STUDIOS**

портретисти і спеціялісти у весільних знимках

Григорій Барабаш, власник

СВЯЧЕНЕ ЕДМОНТОНСЬКОЇ ПАРАФІЇ СВ. ЮРІЯ — Фотостудія: «Альберта»

Вісті з Едмонтону

Концерт на пошану української матері

«На українських землях, під московською займанщиною, у неволі, українська мати виховала таких добрих синів, як поет-революціонер Василь Симоненко, як науковці, що боронять наші історичні надбання, культуру, науку; як студенти, що борються і протестують проти русифікації та омоскозлювання української мови. А яких дітей ми, українські матері, живучи у вільному світі, дамо Україні?» — говорила Тетяна Федорів на весняному концерті, присвяченому українській матері.

Концерт відбувся 14 травня ввечері в УНДомі. Після виступу торонтського хору «Прометей» це була друга мистецька імпреза цього року, що мені подобалася і наприязних зробила гарне враження.

Хорові твори різних композиторів та народні пісні, записані проф. С. Яременком і ним аранжовані, були майстерно виконані жіночим хором «Верховина». Сольові точки молодої скрипачки і челіста, молода оркестра, деклямації були на високім рівні. Виконані хороводи захоплювали глядачів своєю оригінальністю. Рясні оплесків ствідчили, що імпреза була небуденна.

Програма концерту була різноманітна й гарно побудована. Доповідь про українську матір п-і Т. Федорової була добре опрацьована й добре виголошена. Хор «Верховина» під керуванням проф. С. Яременка співав: «Під твою милість»—київське; «О, Мати Божа» — народня пісня «Черемшина» — муз. Б. Михайлюка; «У зеленій полонині» — гуцульська народня пісня, «Не шуми, калинонько» — муз. І. Шамо, «Чорний крук» — муз. К. Данькевича та «Весняна пісня» — муз. С. Яременка.

Хороводи укладу й під керуванням п-і Люби Станґрет-Менлі до муз. К. Стеценка «Рости, квіте» та до муз. С. Людкевича «Янчику» — грациозно виконав гурток сумівок.

Молода скрипачка Олена Спачинська знаменито грала першу частину концерту М. Бруха, «Ліричну пісню» (нар. музика) та «Фантазію» П. Шольца. Адріян Чорновол — челіст виступив із «Лярґетто» Дж. Генделя та «Аве верум» — В. Моцарта і показав гру вже заавансованого учня.

Тепло привітали слухачі «молоду оркестру» проф. Яременка. В ній були: Олена Спачинська, Люба Бойко, Леся Бойко, Адріян й Тарас Чорновол, Ірка Кушка, Тереса Вавринчук, Маруся Венґринюк, Віра Сагарин, Анна Скрипнюк, Володимир Горбай, Андрій Пелех, Джуді Бал, Ґонда Трубендорф, Давид Бодмен, Макс Суперштайн і Михайло Мессі.

Добре були приготовані й виголошені деклямації: О. Таланчук — «Моїй мамі», М. Дворницькою — «Молодій Матері», В. Іванишин — спомин «У День матері» і Н. Таланчук — деклямація в супроводі оркестри.

Фортепіяновий супровід дала вчителька музики п-і М. Дитиняк.

Цей вдалий концерт улаштували відділ Організації жінок Ліґи визволення України та їх мистецька хорова одиниця «Верховина», яку веде проф. Яременко. Віддана праця хору та їх керівника, що беруть участь у різних культурних імпрезах українського Едмонтону, заслуговує на увагу і підтримку нашого громадянства.

Довгими оплесками слухачі вітали виступи хору; їхні чудові одяги, гарний вигляд і мистецьке виконання. Керівникові хору проф. Яременкові піднесли квіти.

Накінець слід згадати і про деякі недостачі. Уваги ці пишу не для керівника хору. Він, майстер у своєму фаху, їх зовсім не потребує. Проте членам хору варто пригадати таке: у повільних темпах на кінці музичних фраз треба вистерігатися приспішення висказу голосних звуків поодинокими співаками, синкопічний перехід згори вниз на тім самім голоснім звуку мусить бути дискретно в'язаний, а склади з твердими чи м'якими приголосними: с, т, ц — треба вивчати окремо.

Михайло Когут

День матері в парафії

З приводу Дня матері в парафії Покрова Пресвятої Богородиці 12 травня відбулася святочна імпреза, яку влаштувала парафіяльна рідна школа під проводом о. Мирона Мартинкова в авдиторії школи ім. св. Бернардети.

У підготові імпрези помагав учитель п. С. Антоский.

У програму входили: вступне слово о. М. Мартинкова; привіт матерям від дітей (Івон Зелений); хорові точки; інструментальні сольо (Івон Зелений і Венді Яніцкі); віршики говорили: Мартуся і Тереня Вареница, Одрі Зелений, Дебі Масква й Ірина Кучер.

На закінчення промовляв парох о. В. Чопей, який разом з головою місцевого відділу ЛУКЖ п. С. Кутною вручив п-і Анні Ластівка — матері-піонерці — корсаж.

Батьки висловлювали задоволення, що їх малята відзначили День матері гарним концертом.

ПОДАЮТЬ ЗАЯВИ ЗА УКРАЇНСЬКУ МОВУ

У сепаратній школі ім. архиєпископа Мекдоналда при 142 вул. учні 10 кляси матимуть восени навчання української мови, якщо вже тепер задовільне число охочих подасть заяву.

Інформації в цій справі подасть батькам о. Р. Ганкевич, тел. 454-2321.

МІЖ НАМИ КАЖУЧИ

ПОКЛИКАНИЙ ДО СЛОВА

Промова делеґата на Світовий конґрес вільних українців:

«Пане голово, хвальна президіє, всечесні отці, дорогі делегати і гості, шановні пані і панове!

Мені припала велика честь бути покликаним до слова. Я не сподівався бути покликаним до слова і тому не приготувався до слова. Очевидно, якби я був сподівався бути покликаним до слова, то я б належно приготувався до слова. Але, на жаль, я не сподівався бути покликаним до слова і не приготувався до слова. Та хоч я і не сподівався бути покликаним до слова і не приготувався до слова, то я все ж таки прошу вислухати мого неприготованого слова.

Пане голово, хвальна президіє, всечесні отці, дорогі делегати і гості, шановні пані і панове!

Насамперед почуваюся до милого обов'язку висловити мою щиру подяку панові голові за те, що вислухав мого прохання і покликав мене до слова. Не менш сердечна подяка належить хвальній президії, що погодилася на мою пропозицію покликати мене до слова. Щиросердечну подяку висловлюю моїй місцевій українській громаді, що обрала мене делеґатом, завдяки чому я міг приїхати на цей конґрес і бути покликаним до слова. Особливу подяку приношу організаторам цього конґресу, які приклали стільки часу і труду на те, щоб я міг прибути на цей конґрес і бути покликаним до слова. Щиро дякую також усім присутнім, що так численно зібралися на те, щоб я міг бути покликаний до слова. Окрему подяку слід висловити моїй матері, що породила мене на світ, завдяки чому я міг взяти участь у цьому конґресі і бути покликаним до слова. Наприкінці бажаю висловити мою глибоку вдячність усім тим, що будь-яким способом причинилися до того, що я був покликаний до слова.

Можливо, що в моїх подяках я когось пропустив. Прошу вірити, що це сталося не із злого наміру, а тільки тому, що я не сподівався бути покликаним до слова і через те не приготувався до слова. Якби я сподівався бути покликаним до слова, то я б нікого не пропустив, бо був би належно приготованим до слова.

Пане голово, хвальна президіє, всечесні отці, дорогі делегати і гості, шановні пані і панове! Я скінчив. Дякую!»

Іво Микита

Церква — то велика родина,

— КАЖЕ ВЛАДИКА НІЛ

Спільне «свячене» парафії — то родинне зібрання парафії. Це дає нагоду пригадати, що ми члени великої родини: Церкви, сказав Преосвященний Владика Ніл, який був почесним гостем на «свяченому» парафії св. Юрія. «Пам'ятаймо, що нема парафії без єпархії, нема єпархії без Вселенського Архиєрея, який з волі Христа очолює велику родину, якій на ім'я Христова Церква» — сказав він, вітаючи парафіян з Великоднем.

Імпреза парафії св. Юрія відбулася в Провідну неділю, 7 травня, в УНДомі.

Великдень, свято перемоги Христа, дає нам — сказав Кир Ніл — почуття радости, що її може дати тільки Христос. Спільне свячене парафії є пригадкою, що всі ми належимо до Церкви — великої родини і до українського народу, багатого християнською традицією. Зберегти озос «я» — то наш святий і водночас почесний обов'язок.

Імпреза почалась виступом дітей парафіяльного садочка. Воскресні вірші та пісні, привіти для рідної матері, вислови любови і пошани для спільної нашої Матері України, просьба до Пречистої Діви Марії про заступництво й опіку становили програму скромного, але повного дитячої щирости та любови виступу дитячого садочка під проводом виховниці п-і С. Тарнавської.

Посол албертської леґіслятури п. Василь Томин, що був між гістьми, сказав, що йому дуже подобався виступ дитячого садка, передусім добра українська мова малят. Це добрий приклад, як дбати нам про збереження і плекання рідної культурної традиції.

Парох церкви св. Юрія о. В. Тарнавський, що був господарем імпрези, склав подяку всім гостям і, зокрема, членам парафіяльної Марійської дружини, які приготовили великодню гостину.

Дали 400 долярів на іконостас

Члени другого відділу «Доброї волі» дали 400 долярів на будову іконостасу в катедральній церкві.

На голову відділу вибрана п-і Оля Саварин. Загальні збори відбулися 15 травня в УНДомі.

Найближчим часом «УВісті» дадуть повний список нової управи та головні відомості з діяльности жіночої організації катедральної парафії.

«Добра воля», яка має два відділи, належить до організаційної системи Ліґи українських католицьких жінок.

ХРАМОВЕ СВЯТО ПАРАФІЇ

Парафія Пресвятої Євхаристії в північному Едмонтоні в неділю 28 травня озтяткуватиме храмове свято. Архиєрейська Літургія буде о 10 год. ранку. Привітання Владики Кир Ніла — о 9.30.

Після Літургії — празничний обід.

Запрошують до участи в релігійному торжестві.

NEW LIFE HERBS
Louis Low-On & Son., prop.
9664 Jasper Ave., 422-3270
Edmonton and Calgary
Chinese Herb Remedies for gastric stomach and heartburn, acne, pimples, eczema, rheumatism, asthma, sinus.

ПАЧКИ ДО ЕВРОПИ І АЗІЇ

Найстарша висилкова фірма на Західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва.
Висилаємо теж різні машини, виготовлені в СССР, як самоходи, мотоциклі, холодільні, телевізори та багато інших речей.
Оплата за висилку пачки з Англії 8.50 дол., без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
Tel.: 424-6860 — 9753 Jasper Ave., Edmonton, Alta.

Приємно проведете час та покріпитеся смачними стравами в модерному й гарно урядженому
РЕСТОРАНІ І ДАЙНІНҐ ЛАВНДЖ
КАРПАТІЯ
10266 - 97 Стріт, Едмонтон, Алта. Тел. 424-1213
Поручає своїм Шановним Гостям великий вибір канадських та европейських страв та різнородних напитків. Винаймаємо наш ресторан на весілля, ювілейні прийняття та інші гостини.
УПРАВА РЕСТОРАНУ "КАРПАТІЯ"

"Інвестуйте в Алберті в Alberta Fidelity Trust"

Заробіть
5% на щадничому конті, обчислених від найнижчого місячного балансу.
Вкладайте поштою

6½% Гарантовані інвестиційні цертифікати. Реченець від 1 до 5 років.

Запитайте
ALBERTA FIDELITY TRUST CO.
10211 - 97 St., Edmonton Phone 429-4707
9 Branches in Alberta to serve you

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик
Видає Спілка "Українські Вісті" під адресою:
Member Canadian Weekly Newspapers Ass'n
Published every Thursday by
Ukrainian News Publishers Limited, 10967 - 97 Street, Edmonton, Alberta.
Телефон 422-5708 Phone
Річна передплата в Канаді $4.00 Yearly Subscription in Canada $4.00
Поза Канадою $4.50 Outside Canada $4.50
Зміна адреси: 10 центів
Видавнича спілка не відповідає за оголошення
"Authorized as second class mail by the Post Office Department, Ottawa, and for payment of postage in cash".

СЛОВО ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА

За мир і єдність

Мир і єдність — вони найбільш потрібні сьогочасному світові; потрібні вони й українському народові, — сказав у Римі Блаженніший Иосиф, первоієрарх Української Католицької Церкви.

Його слово, виголошене 30 квітня в соборі св. Петра в час великодньої архиєрейської Літургії, повинно дійти до відома вірних усіх єпархій. Нижче подаємо текст авторитетного слова верховного архиєпископа і кардинала Иосифа Сліпого.

* * *

Нема, здається, і не буде між людьми такого, кому б наприкрилася весна, кому б не сподобалося нове пробудження природи із зимового сну, кого б смутила радість не лише на лиці людини, а й у кожної тварини, кому б дошкулювало лагідне, тепле сонце, що будить усе до нового життя. Тому й співаємо на Утрені Провідної неділі: «Днесь весна благоухает і новая твар ликует».

Так само не було і нема між нами нікого, кому б наприкрилося свято Великодня, празник празників і торжество торжеств, і його повна радість, яку приносить нам Христос, що встав з мертвих, доказав, що смерть не всесильна і не умертвляє всього остаточно, що Він приніс і утвердив на землі всі потрібні нам блага і щастя. Тому не дивно, що кожний християнин приготовляється на нього вже заздалегідь та вичікує від нього кожного року чогось, що лежить йому глибоко на серці і якого здійснення принесе йому празник. Один одному складає побажання разом з благальними, піднесеними вгору очима, як вислів віри та її сповнення.

Чого ж вичікує увесь наш український народ від сьогорічного Великодня? Здається, що з нами тиснеться кожному на уста та сама відповідь і те саме молитовне бажання: м и р і є д н і с т ь.

1

Першим словом, яким Христос озвався до апостолів по своєму воскресенні було: «Мир вам». Він, як життєдавець, після всіх страстей, перемоги над всіма ворогами, приносить для людини на землі якнайвижливішу умову життя: спокій освободження від всякого страху, навіть від ляку смерти, поєднання з Богом, відпущення гріхів, поєднання з своїми ближніми, щоб обняли один одного, поєднання всіх народів і запевнення остаточного, блаженного і непорушного нічим спокою на небесах.

Ані багатство, ані майно, ані слава, ані амбіція, не в силі принести його, а, навпаки, вони кладуть у серце якусь більшу, ніж недостаток і неуспіх, жажду, що жене його щораз дальше в ненаситність і безмірність, створює настрої безоглядности і чварів, що роз'їдають суспільство. А цей гін опановує наше життя тепер більше, ніж колинебудь перше, вмотує його в клопоти і ненаситність, у пусті спори, в яких він хоч-нехоч мусить оглянутися за точкою опору і стриму. Це можна знайти тільки в Христі. Бо все те, за чим він так завзято рветься, минуще і несуттєве, хоч, здавалось би, не раз цінне, не насичує його душі. «Яка користь, коли людина здобуде ввесь світ, а свою душу занапастить?» (Мт. 16,26).

Навпаки, коли хто з миром, із спокоєм глядить на свою працю, на свої клопоти і труди під кутом вічности, а не минущих матеріяльних речей, як каже Христос, зачинає вже тепер своє вічне життя і відчуває його благодатний вплив і полегшу: «Шукайте перш царства Божого» (Мт. 6, 33). І той українець, що стоїть нині в бою на фронті на Сході, і кожний інший на своїй стійці, обезсилений і знеможений підносить очі до Христа, що єдиний може дати те, чого він прагне: «Мир вам». Бо справді на нашому розбурханому життєвому морі тільки Христос може принести спрагнений мир і спокій.

2

Другий помітний момент у цей великодній час — це зміна душевного, психічного настрою. Ви знаєте, як порозбігалися були апостоли, які вони були перелякані терором юрби і катів, як пригнітали їх насміхи, клини і зневаження Христа під хрестом: «Коли ти Син Божий, зійди з хреста!». Як усі вони були душевно і тілесно прибиті і розбиті!

А коли Христос воскрес, коли понеслася перша вістка про це від жертвенних мироносиць і коли самі впевнились про це, вся громада, всі прихильники і неприхильники заворушились, бо сталось щось нове, нечуване, щось, що розвіває страх і боязнь, щось що не тільки усуває сором, а, навпаки, дає відвагу визнавати віру у Воскреслого Христа, одним словом, створилась нова атмосфера.

Все, що принижувало і розтрощувало, минулось: «Дерзайте, аз побідих мир» (Не падайте духом, Я переміг світ).

Те, що сказав колись Христос, здійснюється впродовж віків і здійснюється нині серед нашого народу. Воскресення Христове приносить і нашому народові, і нашій Церкві по цілій землі мир і спокій, поєднання, злуку і скоординування всіх творчих сил; зміну захмареного виднокруга та нові перспективи на світле майбутнє. Ще не все пропало; навпаки, перед нами відкриваються пляни великого будівництва.

Мир з Богом мусить дати свободу віри і совісти, а вона, певно, знищить безбожництво, усуне всі свари, негодування і непорозуміння. Бо Христовий мир-спокій не означає бездіяльности; навпаки, це новий почин, кипуча праця не проливу крови, грози, жажди і ненависти та сварів, а будова Христового царства серед українського народу.

3

Нехай, отже, з цим празником празників по цілій землі, де б'ється українське серце, злине Христовий спокій і мир, а, з другого боку, нехай зникне в ньому все, що розкладає і нищить нас, і то як роса на сонці: «Да воскреснет Бог, і разточатся врази Єго, і да біжат от лица Єго ненавидящії Єго» (Хай устане Бог, і в розтіч побіжать вороги Його; хай утечуть від лиця Його ті, що ненавидять Його).

Нас оздоровить, підбадьорить і спасе Христос своєю наукою віри і моралі. Коли віримо в Бога, дивимось християнськими очима на нашу працю і на все життя, то зникне в нас руїна душі і тіла, до якого допроваджує безбожництво. Любов до Бога і ближнього стане основою відбудови життя, і то тривкого і вічного.

Яка велика сила і динаміка пробивається в усьому нашому великодньому Богослуженні! Це справді найкраща пісня життя і перемоги, тріюмфу добра над злом. Нехай і це увілле в нашу душу нові сили, творчі пориви, нехай заохотить нас занехати спори за марниці, простити одні одним усі провини і спонукає до повного порозуміння і об'єднання. Тоді цей світлий празник лишиться не тільки в нашій пам'яті як милий спомин пережитої хвилини, а як новий етап у цілорічному переживанні і змаганні.

З тою сильною постановою, з глибокою вдячністю для Христа, який рікрічно заохочує нас і дає силу перенести всі прикрості і болі, знімаймось вище в нашому природному і надприродному житті: великого бажаймо!

А цей священномученик Христовий Йосафат, що разом з нами тут (слово Блаженнішого Йосифа було сказане біля престолу, під яким зберігаються мощі св. Йосафата — «УВ»), показав нам, мільйонам з нас і їх проводові, світлий шлях до єдности в церковному і народному житті.

Інакше покотимося в бездонний гріб.

Під стягом Христа запевнена перемога: «Дерзайте, аз побідих мір!» Христос воскрес!

Провінційні вибори

Уряд прем'єра Ернеста Чарлза Меннінґа легко здобув нову виборчу перемогу в провінції Алберти, де змінлива погода не має впливу на політичний клімат. Меннінг став прем'єром провінції 1943 року. Він залишається на цьому посту й далі.

Ніхто не вірив, що вибори принесуть зміну провінційного уряду. І справді, зміни нема. Справжня зміна прийшла до тих, що найбільше говорили про потребу зміни: до кандидатів з Нової демократичної партії (НДП). Про перемогу вони не мріяли, однак сподівались здобути декілька посольських мандатів, щоб нарешті Меннінґ мав якусь опозицію. Згідно з майже загальним сподіванням, кількість опозиційних послів в албертській леґіслятурі збільшилась: тепер, крім 55 Меннінґових людей, буде 10 опозиціонерів. Та між ними нема ні одного з НДПартії. Ця партія, яка мала дотепер одного посла, зазнала тепер поразки, хоч вела досить жваву кампанію.

Люди з НДПартії, як виходить з виборів, не мали чим зацікавити виборців, а як і мали, то не вміли. В кожному разі, не НДП, а група консерваторів і лібералів буде новою опозицією для незмінного Меннінга.

ВОЇНЬ — ФОРТЕЦЯ КИЇВСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

ВІДКРИЛИ ДАВНЄ МІСТО І — ЗАТОПИЛИ

«Іржуть коні за С у л о ю , слава дзвенить у Києві» — так у 12 сторіччі писав автор «Слова про Ігорів похід».

У гирлі ріки Сули, за якою колись іржали коні, справді відкрито цінні рештки військової сили Київської держави. Дазнє місто Воїнь, яке раніш покривала земля і людське забуття, тепер затопили води т.зв. Кременчуцького моря.

Нова книжка п.з. «Древньоруське місто Воїнь», опублікована в Києві Інститутом археології Академії наук УССР, подає цікаві висліди археологічних розкопів давньої фортеці.

Воїнь, себто Вояцьке місто (Воїнь град), був заснований у другій половині 10 сторіччя і близько трьох сторіч оберігав землі Київської держави від нападів кочовиків.

ІСТОРІЯ

Здовж ріки Сули та на інших річках Подніпров'я київські князі збудували оборонну лінію південно-східного кордону своєї держави. За Сулою, як свідчить «Слово про Ігорів похід», починалась невідома територія, де гуляли половці та інші кочовики. Таке було уявлення тогочасного давньоукраїнського населення. Насправді, і за Сулою в той час жили слов'янські громади, були вже й міста. Їхні мешканці, одинак, не належали до Київської держави; вони були піддані кочовиків і пристосовувались до них.

Перший зудар з печенігами був уже 915 року. Згодом, у 968 році печеніги загрожували самому Києву. 972 року вони вбили князя Святослава Ігоревича. Тому князь Володимир Великий пильно дбав про оборону держави. Навколо Києва були засновані міста-фортеці. Такі ж міста-укріплення були над річками в середині держави. Найсильніші фортеці будовано над ріками, що були кордонними лініями. Серед тих річок особливо важлива була Сула. У її гирлі князь Володимир збудував Воїнь. Першу згадку про це місто подає «Повість временних літ» під 1055 роком. Того року переяславський князь Всеволод ходив до Воїня, звідки розбив наскок торків. Потім Воїнь згадується зв'язку з міжусобною князівською боротьбою, в якій половці були союзниками одного князя проти другого.

Безліч нападів зазнав Воїнь, та майже завжди відбивав кочовиків. У 1184 році половецький хан Кончак спалив місто, з якого люди встигли втекти. Потім відбудовано місто. Воно було не тільки фортецею, а й важливим торговельним центром. Воїнь остаточно знищили татари. Населення, що залишилось живим, поселилось поблизу давнього Воїня. Нове село звалось Воїнська Гребля. Його мешканці часто називали своє село просто Воїнці.

Не зовсім ясні давні згадки про положення Воїня були перешкодою для тих істориків та археологів минулого сторіччя, які шукали давнього Воїня. Дехто твердив, що були два Воїні; ніхто не знав певно, де був хоч би один. В. Ляскоронський у книжці «Історія Переяславської землі», виданій 1897 р. у Києві, перший подав точне визначення положення давнього Воїня: близько Воїнської греблі, там, де Сула впадає в Дніпро.

РОЗКОПИ

1954 року поблизу міста Кременчука почалась будова великої електрівні. Рівень води у Дніпрі мав підійти угору і, між іншим, затопити землю у гирлі річки Сули. В 1956 році археологи почали розкопувати давній Воїнь. Робота тривала чотири роки. Потім почалось наукове вивчання знайдених матеріялів.

«Посередині Кременчуцького моря, в тому місці, де колись у Дніпро впадала Сула, тоді, коли море міліє, з води виринає невеличкий острівець. На ньому зупиняються іноді рибалки для короткого перепочинку. Місцями на його поверхні, особливо на розмитих берегах берегах, можна побачити черепки, шматки обпаленої глини, кістки тварин, окремі залізні речі. Це хвилі Кременчуцького моря розмивають залишки міста Воїня, спорудженого 900 років тому великим київським князем Володимиром Святославичем». Так три автори-археологи — В. Довженок, В. Гончаров і Р. Юра — починають свою монографію про Воїнь. Нова публікація дає опис давнього міста з численними рисунками й мапами.

Воїнь, положений на правім березі Сули, оточений з усіх боків заливами, озерами й лісами, був великим містом. Його поверхня — бл. 28 гектарів. Археологи встигли розкопати тільки 2,5% всієї площі. «Це дуже мало. Але і те, що виявлено на цій площі, дає можливість відтворити правдиву, хоч і неповну картину міста Воїня і основні риси життя його мешканців».

«Перші оборонні споруди Воїня були закладені під час заснування міста в X ст., певно, за часів Володимира Святославича». Місто зростало; з'являлись, отже, нові вали й рови, нові будівлі. У деяких будівлях були військові вежі.

ЗНАХІДКИ

Дружинники, себто вояки, жили в т. зв. дитинці. Біля укріплень археологи відкрили 52 «кліті», себто вояцькі мешкання. Тих «клітей» було, мабуть, удвоє більше. Деякі з них були магазинами.

У Воїні було бл. 100 вояцьких родин. Вони становили лише малу частину населення міста. Куди більше було ремісників і торговців. Знайдені знаряди і вироби свідчать, що у Воїні жили ганчарі, теслі, ковалі, кравці, шевці і ювеліри.

На відкопаному цвинтарі не знайдено християнських ознак. Зате у місті були хрести і хрестики з грецьким написом.

Між знайденими речами є: серпи, ножі, сокири, коси, чересло, прерізні замки, молот, ковадло, пилки, ножиці, долота, різці, бруски, ткацький варстат, льняні тканини, цвяхи, кресала, прерізні браслети, бронзові лампади і підвіски до них, кістяні і дерев'яні гребні, бронзові і залізні пряжки.

Бойові сокири, уламки кинджалів, мечів, шабель, кольчуги, залізні панцери, наконечники списів і стріл свідчать, що у Воїні був військовий гарнізон.

Монети, знайдені у Воїні, виключно візантійські. Вояцькі браслети походять головно з причорноморських міст; одна третина — з Київської Руси, а з Візантії — лише п'ять.

Багато знайдено домашнього посуду: горщики, амфори, дерев'яні чаші, мідні казанки, залізна сковорода, керамічні і мідні покришки. Є теж аж сім керамічних писанок.

Мешканці Воїня їли, мабуть, найбільше риби. Про це свідчать прерізні рибальські знаряди, як теж ості та силасиленна риб'ячої луски. Зерно проса знайдено в п'ятьох місцях; менше у Воїні було жита, ще менше — пшениці й гороху. На хлібині, яку викопано із землі, добре зберігся витиснений знак хреста.

У Воїні було багато тварин. Знайдено кістки 1324 свійських тварин і птахів: 497 корів, 111 коней, 279 свиней, 227 кіз або овець, 141 собаки, 9 котів, 38 курок, 18 гусок і 4 качок.

Велика кількість псів була потрібна у скотарстві і полюванні. В околицях міста Воїня, у плавнях водилися олені, лосі, ведмеді, дикі кабани, серни, бобри, видри. На підставі знайдених кісток знавці вже встановили різні породи птахів і риб околиці давнього Воїня.

Давньоукраїнське місто, добуте із землі, тепер укрили води.

Отець В. Кушнір — в Европі

Отець прелат Василь Кушнір відбуває тепер зустрічі з українськими громадами західноевропейських країн, зокрема з головними представниками політичного, громадського і наукового життя. Гість з Канади, який є президентом КУК і ПАУК (Панамериканської української конференції), інформує про дотеперішню підготову світового українського конгресу, що відбудеться в листопаді в Ню Йорку.

Поїздка о. прелата В. Кушніра триватиме бл. трьох тижнів.

ПРО «ВІРНІСТЬ ТРАДИЦІЇ»

Що, власне, значить вірність традиції і чи потрібна вона?

МИТРОПОЛИТ А. ШЕПТИЦЬКИЙ ДАЄ ВІДПОВІДЬ

У Львові 1931 року врочисто відзначали 300-річчя Успенської (Волоської) церкви. Ця старовинна будівля горіла 1527; потім її відбудовано в 1591 - 1631 роках.

З нагоди 300-річчя відбудови славної львівської церкви Слуга Божий митрополит Андрій Шептицький сказав тоді слово про «вірність церковній традиції». Тема актуальна і в наші дні, і в умовах нашого життя.

Текст подаємо за львівською газетою «Мета». Мову і правопис зберігаємо, крім декількох незначних поправок. Додані тут підзаголовки не належать до оригінального тексту.

* * *

У прегарно відновленім храмі святкуємо сьогодні величаве торжество. Нинішнього дня минає 300 літ від хвилі, коли цей храм через урочисте посвячення віддано Господу Богу на хвалу. В наших умовинах таке свято рідке. З усіх Божих храмів, що тому 300 літ збирали наш нарід на молитву, може лише декілька заховалося на нашій землі; більша частина дерев'яних церков з того часу знищена вогнем та війною, або розпалася зі старости, а мурованих перед 300 літами було в наших селах і містечках небагато.

Згадуючи ті часи, ми повинні кинути оком на цілу історію нашої Церкви у тих трьох століттях, щоб звернути увагу на те, що дає нам найбільшу запоруку, що той історичний і релігійний процес, який тому 300 літ почався, ще й досі не покінчився, а остаточно закінчиться правдивим добром нашої Церкви і нашого народу.

Храм, в якому нині молимося, Успенську церкву, не поставлено в одному році. Будували її близько 40 літ. Оцю молитовницю посвячував тридцять кілька літ перед самим храмом перший поборник Унії — митрополит Рогоза. А часи були такі: всі наші єпископи ухвалили на соборі в Бересті прийняти верховну владу Вселенського архиєрея — Римського Папи, вони проголосили так звану Унію з Апостольським Римським Престолом. Одначе за ними пішла лише частина духовенства й народу, а більшість спротивилася і не послухала їх. До противників прилучилися незабаром єпископи перемиський і львівський, а за ними стала зорганізована частина міщанства, під проводом Ставропігійського Братства у Львові. Хоча цей процес у внутрішньому церковному житті нашого народу ще досі не закінчився, ми сьогодні безпристрасно, об'єктивно вміємо оцінити прикмети й заслуги навіть тих, що стояли проти думки, яку ми обстоюємо: до ідеї приналежности нашого народу до Вселенської Церкви.

ЗА ОБРЯД І НАРОДНІСТЬ

Ставропігійське Братство довго стояло в опозиції, щоб не сказати, в боротьбі, з моїми попередниками па митрополичому та львівському престолі. Одначе без найменшого жалю признаю тому слав-

(закінчення на 5 стор.)

ЖІНОЧІ ОРГАНІЗАЦІЇ ДОПОМАГАЮТЬ

Видати монографію про Л. Українку

Дотепер УВАН у ЗДА одержала 2,600 долярів пожертв на видання монографії про Лесю Українку. «Велику допомогу дали передусім українські жіночі організації» — сказав у Ню Йорку проф. Іван Замша.

Монографію «Леся Українка: хронологія життя і творчости» написала сестра поетки Ольга Косач-Кризинюк, яка працювала над рукописом кілька років. Закінчила його в липні 1945 року; в жовтні того ж року померла.

Рукопис має понад 1200 сторінок. Технічною редакторкою є Н.Лівицька-Холодна. Їй допомагали П. Одарченко, Ю. Шевельов, І. Косач-Борисова (сестра Л. Українки), Л. Дражевська та інші.

Як рукопис піде до друку, УВАН оголосить передплату на книжку.

Підтримують церковне зближення

Учасники недавньої сесії УНРади в Мюнхені ухвалили резолюцію за підтримку ідеї церковного зближення.

«Шоста сесія Української Національної Ради — каже текст резолюції — вітає прагнення до зближення на церковно-релігійному відтинку і вірить, що між українськими Церквами прийде до повної гармонійної співпраці».

ORDER OF CANADA
Government House
OTTAWA

Його Ексцеленція Високодостойний Роланд Миченер, канцлер Ордену Канади, проголошує створення Секретаріяту для Ордену.

Назначення до Ордену будуть відбуватися виключно за визначні заслуги в ділянках зусиль у канадському житті. Кожна організація або індивідуальна особа може іменувати одного або більше канадських громадян для призначення до Ордену. Пропозиції з відповідним матеріялом, що виправдує назначення, належить вносити до:

The Secretary General of the Order of Canada
Government House
Ottawa.

Бажаним є щоб перші назначення до Ордену відбулися на протязі Сентеніяльного Року.

ПАСПОРТ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

3-мовний Памфлет КУК з нагоди 100-річчя одержить КОЖНИЙ ХТО ВПЛАТИТЬ добровільний даток на Національну Вкладку за рік 1967.

Українською, англійською і французькою мовою разом з численними і дотепер не публікованими фотознимками, це **виняткове видання** говорить про **осяги і перспективи** Української Громади в Канаді. Ювілейний памфлет **освідомить** нашу молодь, **запрезентує нас** перед чужинцями на Експо і **определить нашу позицію** серед канадійців не-українського походження.

Звертайтеся прямо до **своїх відділів КУК** на місцях, або **пишіть до централі КУК (456 Мейн Ст., Вінніпеґ)** залучивши даток на Національну Вкладку 1967.

КУК приймає датки по $10.00 на кошт другого видання того памфлету, в якого ювілейних примірниках будуть **видруковані прізвища всіх жертводавців**

НЕДІЛЯ ПРО САМАРЯНКУ

ДІЯННЯ АПОСТОЛІВ: зач. 28

У ті дні, ті, що розсіялися від переслідування, що було за Стефана, перейшли аж до Фінікії і Кипру і Антіохії, нікому не проповідаючи слова, хіба самим жидам. А були деякі з них мужі кипрійці й киринейці, котрі коли увійшли в Антіохію, говорили й до греків, проповідаючи Господа Ісуса. І була рука Господня з ними і велике число тих, що увірили, навернулося до Господа. І дійшло про них слово до відома церкви, що була в Єрусалимі; і післали Варнаву, щоб пішов аж до Антіохії. Він прийшовши і побачивши ласку Божу, зрадів і напоминав усіх, щоб у постановленні серця перебували в Господі; бо був муж добрий і повний Духа святого і віри.

І пристало багато народу до Господа. І пішов до Тарсу шукати Савла; і знайшовши, привів до Антіохії. І сталося, що вони цілий рік збиралися в церкві і навчали багато народу, так що найперш стали зватись ученики в Антіохії християнами.

В ті ж дні надійшли з Єрусалиму пророки до Антіохії. І встав один з них на ім'я Агав і віщував духом, що має бути по цілім світі, великий голод, котрий був за Клявдія. А ученики, скільки котрий міг, постановили кожний з них післати на послугу братам, що мешкали в Юдеї. Що й зробили, піславши до старших через Варнаву й Савла.

СВЯТЕ ЄВАНГЕЛІЄ ВІД ІВАНА: зач. 12

У той час Ісус прийшов до самарянського міста, що зветься Сіхар, близько поля, що Яків дав був своєму синові Йосифові. Була ж там Яковова криниця. Отож Ісус, утомившися з дороги, сів край криниці, а було коло шостої години.

Приходить жінка з Самарії набрати води. Каже до неї Ісус: "Дай мені напитись!" Учні бо його пішли в місто, щоб купити поживи. Каже йому жінка-самарянка: "Як же ти, сам жид, а просиш напитися від мене жінки-самарянки?" Бо жиди не пристають зі самарянами.

Відповів Ісус і сказав їй: "Коли б знала ти Божий дар, і хто це тобі каже: дай мені напитись, то сама попросила б у нього, і дав би тобі води живої".

Каже йому жінка: "Господи, й черпака нема в тебе і криниця глибока, — відкіля маєш воду живу? Адже ти не більший за нашого батька Якова, що дав нам ту криницю, що сам з неї пив і його сини і скоти його?"

Відповів Ісус і сказав їй: "Кожен, хто п'є цю воду, знову матиме спрагу; а хто нап'ється води, що я дам йому, стане в нім джерелом тієї води, що тече в життя вічне".

Каже до нього жінка: "Дай мені, Господи, тієї води, щоб я більше не прагнула, і не приходила сюди брати." Каже до неї Ісус; "Іди, поклич свого чоловіка і приходь сюди". Відповіла жінка і сказала йому: "Не маю чоловіка".

Каже їй Ісус: "Це добре ти сказала: Не маю чоловіка; п'ять бо мала ти чоловіків, і той, що тепер маєш, він не чоловік тобі; це ти правду сказала". Каже до нього жінка: "Господи, бачу, що пророк ти. Батьки наші на цій горі поклонялися; а ви кажете, що в Єрусалимі місце, де належить кланятися".

Каже до неї Ісус: Вір мені, жінко, що надходить година, коли ні на цій горі, ні в Єрусалимі кланятиметесь Господеві. Ви кланяєтесь тому, чого не знаєте; ми кланяємося тому, що знаємо, бо спасіння — від юдеїв. Але настане час, і тепер є, коли правдиві поклонники кланятимуться Отцеві в дусі і правді, бо й Отець шукає таких поклонників. Бог-Дух, і ті, що кланяються Йому, в дусі і правді кланятись повинні". Каже йому жінка: "Знаю, що прийде Месія, що зветься Христос; як він прийде, то звістить нам усе". Каже їй Ісус: "Це я, що розмовляю з тобою".

І тоді надійшли його учні й дивувались, що з жінкою він розмовляє; та ні один з них не спитав: Чого хочеш? або: Про що розмовляєш з нею? Покинула же свій водонос жінка та й пішла в місто й казала людям: Ходіть лишень та погляньте на чоловіка, що сказав мені про все, що я вчинила; чи він Христос? І вийшли з міста і пішли до нього.

А тим часом учні просили його й казали: "Учителю, їж!" Він же сказав їм: "Я маю їсти страву, що ви про неї не знаєте". Учні ж його говорили між собою: "Хіба хто приніс йому їсти?"

Каже їм Ісус: Моя страва — чинити волю Того, що післав мене, й довершити Його діло. Чи не кажете ви: ще чотири місяці й настануть жнива? А от кажу вам: Підійміть свої очі та гляньте на ниви, як доспіли вони до жнив! Хто жне, заплату приймає і збирає плоди на життя вічне; або спільно радуватися і хто сіє, і хто жне. Бо правду каже прислів'я: Хто інший сіє, а хто інший жне. Я вас післав жати, де ви не трудились: трудилися інші, — а ви увійшли в їхню працю".

З міста ж того багато самарян увірило в нього через слова жінки, що засвідчила, що сказав він їй усе, що була вчинила. А як прийшли до нього самаряни, то просили його, щоб пробув у них. І він перебув там два дні. Значно ж більше увірувало в нього через слова його.

А до тої жінки казали: "Вже не за твої слова віруємо, самі бо ми чули й знаємо, що він воістину Спаситель світу — Христос".

БОЖИЙ СЛУГА МИТРОПОЛИТ АНДРІЙ ШЕПТИЦЬКИЙ ДАЄ ВІДПОВІДЬ НА ПИТАННЯ:

Що, власне, значить вірність традиції і чи потрібна вона?

(закінчення із 4 стор.)

ному Братству так великі заслуги в історії нашої Церкви, як і інші прегарні прикмети. Воно ж, згідно з найкращим знанням і найліпшою волею боронило того, що вважало найбільшим добром народу: віри й традиції батьків.

Прив'язання до традиції було теж однією з важливих причин того, що Братство не пішло за голосом своїх душпастирів єпископів і митрополитів і що відводило нарід від послуху. Йому здавалося, що єпископи впроваджують щось нове та зривають зі старим. Братство думало, що наш нарід, приймаючи католицьку віру, вже через саму злуку з усіма народами, які до Вселенської Церкви належать, втратить те, що Братству видавалося найціннішим добром: а саме обряд і народність.

Але й єпископи стояли за передання та дбали про те, щоб наш нарід повернув до найістотніших, найкращих, найвищих традицій Східної Церкви; а до тих традицій належала, без сумніву, злука з Апостольським Римським Престолом.

«Ви впроваджуєте новості в нашу Церкву» — закидали єпископам противники Унії, "ви зриваєте з традицією батьків". А єпископи на це відповідали: «Ми якраз хочемо повернутись до традиції батьків, ми саме хочемо усунути новості, введені недавно в нашу Церкву, ми ані самі не хочемо тратити нашого святого, славного й старого обряду, ані вас до сього не силуємо. Ми хочемо й самі бути такими східними людьми, якими були св. Василій Великий, Іван Золотоустий, Атанасій і Кирило, Григорій Назіянський, Максим Ісповідник, Іван Дамаскин, Теодор Студит — одним словом усі великі Вчителі і Святителі Східної Церкви, котрих так часто згадуємо в наших богослуженнях.

Бо ж вони всі були такими східними людьми, що жили в нерозривній злуці зі св. Апостольським Престолом та з святою Вселенською Церквою. Це визнають всі противники до одного, цього ніхто не перечить і перечити не може, бо це очевидне і з самої історії Церкви, і з творів, мабуть, усіх великих учителів та письменників і з їх власного життя. Ними переданий зв'язок з Римським Престолом належить до суттєвих принципів, до принципів, що їх разом з правдами св. Письма відносимо до Божого об'явлення.

Але й у несуттєвих справах, у справах, що не належать до віри і об'явлення, хочемо триматися передання — бо ж знаємо, чим є кожне передання для Церкви, чим воно для народу».

Так могли говорити всі єпископи, що стояли під прапором Берестейської Унії, а їхню науку згодом прийняли й ті, які зразу думали, що в ім'я традиції мусять противитися. І так бачимо, що Ставропігійське Братство вже в перші роки 18-го століття за часів львівського єпископа Йосифа Шумлянського, стає в ряди прихильників святого З'єднання — святої Унії.

ПІСЛЯ 300 РОКІВ

Коли порівняємо теперішнє положення нашої Церкви з тим, що було перед 300 роками не можемо сказати, що воно тепер корисніше. Навпаки, воно, може, навіть гірше, як у першій половині 17-го століття. Але в сьому, мабуть, не наша вина, хоча, може, до певної міри й наша. Бо де знайдете нарід, інституцію чи Церкву, яка б впродовж трьох століть поступала так, щоб у нічому не мала ніякої вини?

Але в кожному випадку не наша в сьому вина, що наша Церква пережила важкі, кривазі трагедії і перенесла страшні удари, так, як насильне відірвання Поділля за Катерини II, Волині й Литви за Миколая I, Підляшшя і Холмщини за Олександра III.

Це наша в тому вина, що наша Церква зійшла з вісьмох єпархій до двох, чи, властиво, до трьох, утворених з давніших двох; не наша в тому вина, що з 10-ти мільйонів народу ми сьогодні зійшли до 4-ьох мільйонів. Трудності всього нашого положення і ствердження, що цей процес розвивається так само поволі, як усі історичні процеси, що їх переживає наш нарід — не тільки не повинні нам відбирати надії на будуче та сили до праці, але повинні й можуть дати нам надію, що з Божою благодаттю сей процес буде розвиватися тими дорогами, які ведуть у краще майбутнє.

Тому 300 літ більша частина народу покинула єпископів. Хоч вони мали за собою правду Божого об'явлення і найстарші та найкращі традиції Східної Церкви, одначе сього не признавала більшість духовенства, сього не бачив і не признавав нарід. Може, сьогодні наші сили назовні менші, як були тому 300 літ — одначе в засадах, визнаних цілим народом, ми без порівняння сильніші. Наш нарід ще нині розділений. Але в сій боротьбі, або, краще сказати, в сій суперечності, — бо не можна боротьбою назвати розділу поміж братами, — йдуть змагання до того, щоб усіх довести до єдности. Тому, кажу, в сих суперечностях поміж братами ми тепер без порівняння сильніші. Наші попередники, єпископи з кінця 16-го та з початку 17-го століття були дійсно самотні, ніхто їх не розумів, мало хто їх підтримував. Тепер наш нарід нас розуміє, тепер нас цілий нарід підтримує. Ми, єпископи, сьогодні разом з духовенством і з народом, а сила, що колись була по боці наших противників — сила національної і церковної організації тепер по нашому боці, як про се свідчить нинішня Ставропігія.

Навчені досвідом, сьогодні ми більше, ніж колинебудь, розуміємо, що в ділі притягнення наших нез'єднаних братів до єдности з Вселенською Церквою треба триматися не лише сього суттєвого, глибокого і святого церковного передання, яким доходять до нас правди віри, але й сього менше важного й святого, а все таки важного й святого, яким є обряди, звичаї, літургійні форми та все те, що є нашим церковним та національним обличчям.

Бували часи, де все, що нове й чуже, подобалося. Колись, наприклад, Ставропігійське Братство думало, що слово «Інститут» гарніше, модерніше, бо чуже — і перезвалося Інститутом. Ту саму хворобу переходили ми всі. Навіть ті, що найдальше стояли від діла Унії, приймали радо чужі, модерні форми. Прийшов, наприклад, час, де перестала подобатися стара ікона, хоч вона була високої мистецької вартости. Залишено навіть назву «ікона», вже був се «образ». Він мусів бути мальований у Мюнхені або у Відні, аби лише на чужині — чим дальше, тим краще. І хоч не мав тисячної частини тих прикмет, якими визначалося наше релігійне мистецтво, подобався більше. Старі, цінні ікони пішли на горище, до дзвіниці або в огонь, а безвартісні не раз мальовила, без виразу, без стилю, без рисунку, без традиції, без краси втиснулися у святилища наших церков.

КУДИ НАМ ІТИ?

Щойно по літах ми спостерегли, як нерозумно поступали, і стали навертати до того, що старе, що передане батьками. Так було, мабуть, і в усіх інших царинах церковного, релігійного та й національного життя. Дійшло до того, що навіть обряди в церкві в уділюванні Найсвятіших Тайн перемінювано та наближувано до латинських чи польських форм.

Деякі священики почали приклякати при Службі Божій. Се ж краще, як «незугарний» східний поклін; розрішення назвали «абсолюцією» і деякі стали й по-латині її відмовляти; фелон треба було скорочувати, і коли не можна було зробити його цілком подібним до латинського, то треба було бодай наблизити найбільше до латинської форми.

Ся латинська форма, сі латинські молитви, образки, «годзінки» видалися найпевнішим і найавтентичнішим виразом католицького духа.

Велика се була помилка. Бо вони не є виразом католицького, лише західного й латинського духа.

Одначе вкоротці всі опам'яталися. Тепер бачимо, що для служби Церкві на Сході, для сповнення завдання супроти нез'єднаних братів нам треба найкраще, найвірніше, найточніше придержуватися свого обряду, своєї традиції, своїх звичаїв і що лише так поступаючи, поступаємо згідно з думкою Вселенських архиєреїв, Вселенської Церкви; що поступаючи інакше, ми не тільки не служимо добрій, святій справі, якій хочемо служити, але часто їй просто шкодимо.

Велике признання і велика похвала належить Ставропігійському Братству за його совісне, щире й вірне придержування батьківських передань у справах обряду. Сьогодні ми всі переконані, що так поступати треба, і хочемо якраз тією дорогою йти. Але пізнаємо також, що нам треба організації, злуки, порядку, дисципліни, солідарности й послуху. Досвід навчив нас давно, що лише в єдності сила, що лише єдністю зможемо дійти до тих бажаних цілей, у яких не лише ми тут у сьому краю, але ввесь наш нарід разом з нами, єдиними устами і єдиним серцем вихвалятиме Бога в Тройці єдиного. Йому слава на віки віків!

Обговорюють візантійську спадщину

Чотири знавці виступлять у Фордгемському університеті в Ню Йорку в час семінара на тему «Візантійська християнська спадщина».

Семінар відбуватиметься в днях 19-23 червня. Його учасники: православний священик о. Г. Флоровський з Пристонського університету, о. В. де Вріс і о. Х. Матеос (обидва єзуїти і професори Римського інституту для вивчення християнського Сходу) і Т. Бирд з нюйоркського Квінс коледжу.

АЛБЕРТА

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
28. — Піс Рівер 10.30
4. червня — Гай Прері 10; Гарт Рівер год. 2
8. Вознесення — Норт Стар 10
11. — Норт Стар

о. Д. Гнат
P. O. Box 68, Glendon, Ph. 635-3741
28. — Бонивил год. 10 р.

о. М. Головатий
28. — Равид Гил 7.30 веч.
11 червня — Равид Гил 7.30 веч.

о. Т. Гурко
P.O.B. 8, Radway, Ph. 736-3501
28. — Смокі Лейк — Парастаси
4. червня — Радвей — Парастаси
8. Вознесення — Елдорена
11. — св. Параскевії

о. М. Гураль
P.O.B. 58, Myrnam, Alta.
28. — Ллойдмінстер

о. Є. Дмитрув
1139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. GA 4-1472
28. — Лемонт год. 9.30 р.; год.
4 червня — Делф Сл. Б. год. 10; Парастаси год. 2 попол.
8. Вознесення — Лемонт
11. — Ст. Майкел

о. О. Захаріясевич
Box 160, Redwater, Ph. 735-3952
28. — Редвотер год. 10; год. 2.30 попол. — Парастаси на цвинтарі Редвотер-фарми, опісля — на цвинтарі Кужвна
4. червня — Редвотер год. 10 рано
11. — Редвотер год. 9; Федора год. 10.30 рано

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279
28. — Лішор по Сл. Б. Парастаси на гробах
4. червня — Стар
8. Вознесення — Лішор год. 9 (празник)
11. — Лішор: перша Сл. Божа нововисвяченого отця Теодосія Олександра Сеньшина ЧСВВ

о. В. [illegible]
P.O. B. 502, Hines Creek, Ph. 83
28. — Ворслей 10
4 червня — Гайнс Крік 10; Донвеген 2.30 попол. (День подяки)
8. Вознесення — Вайтло 10
11. — Гренд Перрі 10; Ройкрафт 1 попол.

о. П. Литвин
Two Hills, Ph. 657-2345
28. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10.30

о. Б. Лозинський
Box 215, Holden, Ph. 104
28. — Коперник 9.30 Всен. 10.30 Сл. Б.
4. червня — Голден-місто
8. — Голден-фарми
11. — Деволени
Всюди: 9.30 Утр. або Всен.; 10.30 Служба Божа.

о. Є. Мельничук
P.O.B. 215, Boyle, Alta.
28. — Бойл 9 рано; Проспериті 10.30 рано
4 червня — Бойл 9 г. рано; Крегенд 11.30 рано
8. Вознесення — 10 рано
11. — Бойл рано 9 год.; Френс рано 10.30

о. П. Петришин
Box 391, Athabasca, Ph. 6752593
28. — Атабаска
4 червня — Реймонд Парк
11. — Атабаска

о. Б. Снігурович
11219 - 58 St., Edmonton
Ph. 479-3745
28. — Чергіз Сл. Б. год. 10 Парастаси на гробах. У суботу, 27 травня, о 8 год. веч. в домі п. М. Гойди збори в справі будови церкви
4 червня — Дрейтон Велі 10 год. Потім на цвинтарі Парастас за померлих; Вайлдвуд 2 год. попол. Сл. Б. і Парастаси на гробах.

о. К. Стангрет
Box 322, Vilna, Ph. 636-3543
28. — Давнінг: Парастаси по Сл. Божій

о. Р. Стародуб
Box 227, Innisfree, Ph. 592-3804
28. — Інісфрі 10 рано — Парастаси
4 червня — Левой
11. — Інісфрі-місто 9 рано; Ренфурлі 11 рано

о. І. Черкавський
Box 141, Derwent, Ph. 948-3730
28. — Дервент 8.30; Нортерн Велі 10.30
4. червня — Дервент 10.30
11. — Дервент 8.30; Елк Пойнт 10.30
Поминки на гробах: 4. Дервент - Вознесення 4 год. попол.

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
1112 Caledonia Ave.
Victoria, B.C., Ph. 384-6006
28. — Вікторія 10 год.

о. Б. Лисак ЧСВВ
1213 Falls Street, Nelson, B. C.
Tel. 352-3623
28. — Кренбрук год. 10

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
28. — Норт Бетлфорд
4. червня — Норт Бетлфорд
8. Вознесення — Витків (празник, спільний обід)
11. — Медовлейк

о. М. [illegible]
Box 208, Vonda, Ph. 47
28. — Гаврилюки 10 год.
4. червня — Смаїс 10 год.
8. Вознесення — Вонда год. 9
11. — Кадворт

о. І. Ворона
Box 388, Wadena, Ph. 338-2368
28. — Ровз Велі 10.30 рано; Вадіна 7 год. веч

о. С. Гарванко
Box 103, Krydor, Ph. 40
28. — Орлів (на гробах)
4. червня — Орлів і Блейн Лейк
8. Вознесення — Кридор
11. — Кридор (год. 2 на гробах)

о. П. [illegible]
Box 37, Norquay, Ph. 6A
28. — Норквей 8.30; Глен Елдер 10.30 (празник)

о. В. Фляк
Box 310, Hafford, Ph. 37
28. — Гефорд 9; Алтікейн 11; Величко 4 попол.

о. А. Хоружний
Box 111, Alvena, Ph. 18
28. — Вакав 10 рано; Сент Джулієн 2 попол. (Парастаси на гробах)

о. М. Шевчук
Box 254, Montmartre
28. — Момарт
4 червня — Дайсарт; Момарт 3.30 попол.
8. Вознесення — Момарт 10 год.
11. — Момарт 3.30 попол.

о. С. Юник ЧСВВ
Box 1375, Melfort, Sask.
28. — Бружебі год. 10.30
4. червня — Мелфорт год. 10.30
8. Вознесення — Ніпавин год. 10.30 (празник на фармах)
11. — Єлов Крік год. 10.30; Мелфорт год. 7.30

Богослуження: травень - червень

Гр.	Юл.	Дні	Юліянський календар	Григоріянський календар
28	15	Н	**4. Самар.**	**Всіх Святих.**
29	16	П	Теодора Осв. преп.	Василіска мч.
30	17	В	Андроніка ап.	Михаїла, Євфр.
31	18	С	Теодота мч.	Симеона преп.
1	19	Ч	Патрикія сщмч.	**П.Пр.Т.Т.і Кр.Х.†**
2	20	П	Талелея мч.	Карпа ап.
3	21	С†	Константина і Олени	Терапонта сщмч.

Sterling Memorials Ltd.
3619 - 118 Avenue
EDMONTON, ALTA.
Ph. 474-1311
Фабричні ціни
Peter Kokolski, Manager

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД
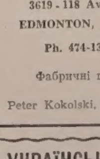
★
найнижча ціна
найкраща
обслуга
ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ
★
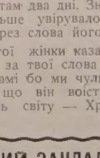
М. Панилик — управителі — М. Пасемко
PARK DALE FUNERAL HOME
ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

СУРТОВІ ДОСТАВЦІ ДЛЯ
Шпиталів • Інституцій • Готелів • Кемп Мотелів • Парлорів краси
—— ВСЬОГО ——
БІЛИЗНИ • БЛЕНКЕТІВ
Простирал • Ведспредів і інше.
J. H. HUNTER CO. LTD
90 Water St. MU 4-5374
Vancouver 3, B.C.

ВЛАСНИКИ НЕРУХОМОГО МАЙНА
ВИМІР ПОДАТКУ В 1967

Ось тут у Шкільній Раді Едмонтонських Сепаратних Шкіл ми також маємо спеціяльний сентеніяльний проєкт. Нашим завданням є, щоб з кінцем року усе майно в Едмонтоні, якого власниками є католики, або яке буде ними куплене, було в ситі галі на податковій листі сепаратних шкіл.

Тому просимо співпраці збоку католицьких платників податку. Чи ваше майно є оподатковане для підтримки сепаратних шкіл у місті? Де сумнів заходить, просимо католицьких податковців допильнувати, щоб так було. Інформації в цій справі можна дістати у міського асесора, тел. 424-0211, або у своїй Раді Едмонтонських Сепаратних Шкіл.

Податкова ставка для сепаратних і публичних шкіл є така сама.

(Edmonton Separate School Board, 9806 - 106 St.)

ВІТАЄМО З ЮВІЛЕЄМ

З ПРИВОДУ 25-РІЧЧЯ СВЯЩЕНСТВА

ВПР. О. БОНІФАТІЯ СЛОБОДИ ЧСВВ,

теперішнього пароха церкви Покрова Пресв. Богородиці у Ванкувері, Бр. К., сердечно вітаємо його та бажаємо щедрих Божих благодатей, Божого благословення й успіхів у священичій праці для добра Української Католицької Церкви та українців Канади.

Едмонтонський Осередок
Спілки Української Молоді

СПОМИН ПІОНЕРА

Іван Німчук, Лемонт

З ДЖУРИНА ДО КАНАДИ

Сіпіарська компанія хотіла нас перевести на працю до місцевости Кокрейн. Нам не хотілося лишати Келгари, де ми мали досить добру працю й вигідне та дешеве мешкання з дешевим харчем, який ми з моїм приятелем собі обидва варили. Тому ми хотіли залишитися за всяку ціну в Келгари але треба було знайти спосіб, як це зробити. Того способу ми таки не знайшли. Але зате ми знайшли спосіб, як собі самим варити їсти й поза Келгарами.

Під час літа, коли робітників було багато, більше як звичайно, то й вагонів до спання теж треба було більше. Але тепер положення змінилося. Кількох людей від'їхало додому на фарми, а ще кількох, що жили в тому самому вагоні, що був ніби на запас, пішли й примістилися в інших вагонах, де жили інші робітники. Зробили це вони головно тому, що в тому вагоні, де вони жили досі, не було кухні, а ночі ставали досить зимні. Видно, що ніхто тут не журився, чи в тому вагоні хтось живе, чи ні. Цей вагон належав ніби до того екстра-ґенку й його тягали всюди, куди той екстра-ґенк від'їздив, без уваги на те, чи того вагона було потрібно, чи ні. І цим разом цей вагон мав теж від'їхати, хоч в ньому не було живої душі, крім порожних ліжок, що в них літньою порою спали робітники. Цей якраз вагон задумали ми використати для себе так довго, як довго нам вдасться наша штука. Найперше ми наносили до того вагона дров на опал. З цим не було ніякого клопоту, бо на станції було повно поломаних дошок зі старих вагонів, які кругом лежали купами, зокрема багато їх було коло т. зв. равнд-гавзу. Паливо було забезпечене, але виринув другий клопіт. В нас у хаті не було багато харчів, а тут виглядало, що треба мати подостатком харчів, щоб нам вистачило перевести в діло наш задум. Не був би то ніякий клопіт, коли б це був будний день, бо тоді можна було купити легко подостатком харчів, але це була неділя, коли крамниці позамикані. Ми мали їхати з Келгари десь коло 3-ої години пополудні, тому, не гаючи часу хоч це була неділя, ми пішли до крамниці на задні двері. Власника крамниці ми знали добре, бо ми постійно купували в нього наші харчі. Ми розказали йому, в чому справа і він сказав, щоб ми скоро вибирали собі харчі, яких нам потрібно, щоб не втратити нашого товариства. Ми скоро набрали, що нам було потрібно, запакували це все у два мішки, вийшли знову задніми дверима з крамниці, занесли їх до вагона, відтак пішли до нашої хати, забрали кухонне начиння що було наше, вернулися до вагона й вже були готові пускатися в дорогу. По якомусь часі поїзд рушив й ми були в дорозі до Кокрейн, де в понеділок мали стати до праці.

ЗНОВУ ІДЕМО З КАЛГАРИ

Та не всі з нашої хати поїхали до тої праці, лише ми оба з Павлом Мельником, а другі залишилися. Дехто з них мав ще й дальше працювати на ярді в Келґари, а інші поїхали домів. Ми оба рішилися працювати, доки лиш вдасться, або іншими словами, доки не замерзне.

Ми заїхали на наше нове місце праці і в понеділок раненько в сьомій годині, вийшли ми всі та й ждали розпорядку, що маємо робити. Нарешті прийшов наш форман, а був то вже інший, бо цей, з яким ми працювали в Келгари, залишився там. Він сказав нам таке: Одні залишаться тут і будуть працювати з ним, звідси на захід, а другі на схід звідси з другим форманом, що тут є. Шістьох хлопців має їхати ще дальше на схід до місцевости Кіт Кейт. Туди треба їхати тринадцять миль. Як ці хлопці прийдуть туди, то там буде інший форман, якого ми маємо слухати. Тоді вибрав шістьох людей, а між ними якраз мене і Павла Мельника. Ми те місце знали добре, бо ми туди вже з Мельником їздили, більше як через тиждень. Ми нераз там тяжко напрацювалися, не так при роді як помпуючи наш візок (дрезину, або, як тут кажуть гендкару), зокрема тоді, як ми їхали напроти вітру. А вітру в тому місці не бракувало, бо майже кожного вечора, як ми верталися домів, то все мали вітер в очі. Лише той, хто мусів їздити цею дрезиною, знає що то значить їхати нею тринадцять миль проти вітру.

Форман в цьому місці, де ми мали працювати, був напричуд добрий чоловік. Він й самий не дуже рвався до праці та й не надто підганяв людей, які в нього працювали. Був то вже старший чоловік, високого росту, сліпий на одно око, а до того ще й дуже любив заглядати до чарки. Як вже колинебудь дістався до Келгари й накупив собі горілки, от тоді він вже празникував і ніде з хати не виходив кілька днів, аж доки не випорожнив усіх фляшок. Люди працювали самі а він лиш вийшов деколи, подивився як іде праця, сказав, що люди мають робити та й вертався назад до хати, до своєї улюбленої фляшки. І тоді, як ми в нього працювали, припав був один з його празників. Через три дні він загалом мало що перебував з нами, лише сидів у хаті, попивав свою горілку та й дивився своїм одним здоровим оком через далековид, що ми робимо. Роботою він не гризся, знав, що як йому не вдасться в час покінчити призначеної роботи, то його якось виручить ровдмастер. Тому то якраз й тепер нас післали, щоб ми кінчили роботу, якої він не вспів на час виконати. Але такий форман була рідкість. Таких певно не було багато, бо певно в такий спосіб не можна б далеко зайти.

Доки на дворі було ще тепліше, нам праця не йшла так дуже зле, але день за днем ставало зимніше, а тим самим і нам ставало прикріше, а найгірше через те, що в нашому вагоні не було ніякої кухні. Їжу ми приготовляли таки на дворі на вогні, а спали в неогрітому вагоні. Вечером ще було сяк-так, але зате рано дуже погано, тому що ми мусіли вставати досвіта, приготовляти їжу, а також приготовити щось й на полуденок в поле. Найгірше нам давався взнаки ранками мороз, а до того ще й на дворі було темно. Але ми всі труднощі зносили терпеливо й таки не заходили до нашого товариства їсти й харчувалися самі. Згодом покінчили ми працю в Кокрен та й перенеслися ще дальше на захід до Морлей. І тут рівнож ми харчувалися самі. Як тут скінчилася робота, нам казали їхати ще дальше на захід до місцевости Кастел Маунтен (Замкова гора). Як нам прийшлося їхати туди, ми вже мусіли таки занехати наше кочівниче життя й перейти на компанійний харч. Очевидно, що цей харч був на сто процент кращий від того, що ми мали в нашому холодному вагоні, приготований вранці на морозі при вогні, але зате й коштував він нас багато дороще. На закінчення мали ми в тому місці ще ладувати пісок, поки не замерзне. Але недовго прийшлося нам ждати на це, бо з початком листопада потиснув мороз і став падати великий сніг. Нам здавалося, що при такому зимні можна б ще було працювати але видно іншим це не подобалось, а ми, що хотіли ще робити, мусіли йти за ними й перестати робити. Тому ми закінчили нашу працю при першому ліпшому зимні й вночі забралися до Келгари. В Келгарах не було того зимна, що в горах, та й снігу не було ні трошки. Ми заладнали деякі справи, що були зв'язані з нашою працею й приготовлялися до виїзду до Едмонтону. Переходячи містом, стрінули ми припадково нашого сусіда Антона Ґурбу, який теж щойно приїхав з праці зі східної сторони Келгари, де він працював в одному місці на секції. Він зачав казати нам, що має охоту купити собі якісь коні, тому що тут коні мають бути багато дешевші як в Едмонтоні. Він хотів, щоб ще хтось другий купив коні теж, тоді можна б їх провадити разом з Келгари аж на фарми. Послухавши його слів, нам також трохи прийшла охота купити коні. Тому ми зібралися всі три та пішли на полудневий захід від тодішнього містечка Келгари шукати коней.

Мирнам, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. МАРІЇ ДУБЕЛТ

В середу 29 березня ц.р. упокоїлася в Бозі бл. п. Марія Дубелт, проживши 78 років трудолюбивого життя. Померла вона в своєму домі в Мирнам.

Покійна походила родом з села Шнирів, пов. Броди, Західна Україна. Там вона прожила свої молоді літа, там й одружилася в 1908 р. з Іваном Дубелт, а в 1914 р. вони продали своє майно й виїхали до Канади з дочкою Анною та братом бл. п. Марії Михайлом Семенюком. Приїхали вони в околицю Мирнам й замешкали враз із братом на фармі. Брат Михайло жив з ними аж до 1948 р.

П-во Дубелт мали три дочки і єдиного сина. В 1948 р. вони залишили всю господарку на сина, а самі разом з братом перебралися жити до містечка Мирнам. В 1960 р. помер бл. п. Іван, а Марія залишилася зі своїм братом Михайлом. Покійна Марія була скромна, тихої вдачі, гостинна для всіх, взірцева християнка, добра парафіянка церкви Успення Божої Матері в Мирнам та членкиня місцевого відділу ЛУКЖ. І покійна Марія й її покійний чоловік Іван були добрі й щирі члени місцевої парафії, одні з перших членів, що будували місцеву церкву, як рівнож й місцевого народного дому. Хоч колись було тісно і тяжко за цента, вони ніколи не відмовилися від ніякої збірки, завжди давали відповідно до своєї спроможности.

Похорон покійної зачався парастасом, який в п'ятницю, 31 березня відправив у парафіяльній залі о. д-р П. Литвин. В суботу, 1 квітня о. д-р П. Литвин відслужив у парафіяльній церкві в Мирнам заупокійну св. Літургію й похорон при великій участи родини та парафіян. Він теж попрощав покійну від імені парафії, родини та всіх парафіян. Тлінні останки покійної зложено на парафіяльному цвинтарі в Мирнам.

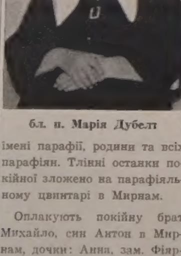

бл. п. Марія Дубелт

Оплакують покійну брат Михайло, син Антон в Мирнам, дочки: Анна, зам. Фіярчук в Бозелон, Мілька, зам. Палійчук в Плейн Лейк, Кароліна, зам. Бренч в Норт Каролайна, ЗДА, 10 внуків та 7 правнуків.

Після похорону відбувся в парафіяльній залі поминальний обід. З нагоди похорону родина покійної передала 10.00 дол. на "Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійній Марії вічна пам'ять.

ПОДЯКА

Родина покійної, брат, діти, внуки й правнуки складають щиру подяку Всеч. о. д-рові П. Литзинові за похоронні відправи, похоронному заведенню Парк Меморіял за совісну та ввічливу обслугу, а всім учасникам похорону за віддання послідної прислуги нашій мамі, бабці та прабабці. Зокрема щиро дякуємо членкиням ЛУКЖ за допомогу у приготуванні поминального обіду. Нехай Милостивий Господь нагородить всім сторицею, а покійну прийме у своє царство.

Брат, діти, внуки і правнуки

З НАШОГО ЖИТТЯ В КАНАДІ

ВІД ВЛАСНИХ ДОПИСУВАЧІВ

Едмонтон, Алберта

25-РІЧНИЙ ПОДРУЖНІЙ ЮВІЛЕЙ П-ВА БУРТНЯКІВ

Кліше — власність п-ва Буртняків

п-во Михайло і Анна Буртняки

Святкування ювілеїв, це певного роду підсумки пройшлого часу, життя і праці. Перед очима переходять образи радощів і смутку, осягів і невдач і сприймається належне вдоволення, що пройдешнє життя не змарнувалося а принесло відповідні осяги.

Небуденним днем у житті панства Михайла і Анни Буртняків був день 22 квітня 1967 р. бо тоді сповнилося 25 літ їх подружнього життя, їх срібний ювілей.

Панство Буртняки є знані в Едмонтоні громадяни. Пан Михайло Буртняк як професіоналіст а пані Анна як довголітня визначна суспільно-громадська діячка серед українців католиків. Родина і приятелі зорганізували величавий бенкет на честь 25-літнього ювілею їх подружнього життя.

Дня 22 квітня 1967 р. в пообідній годині в катедрі св. Йосафата о. парох Ю. Ковальський і о. В. Волошин відправили Молебень в намірені ювілятів, п-ва Михайла і Анни Буртняк, і поблагословили їх на дальшу дорогу подружнього життя.

Вечером о 7-ій годині того дня в просторій залі Норвуд Ліджен відбувся величавий бенкет у честь ювілятів.

За почесним столом засіли ювіляти і хоч вони прожили вже чверть століття в подружньому житті, то проте вони молоді і повні життєвої енергії та снаги; засіли в оточенні бувших дружбів, родини та визначних гостей.

Господарем бенкету був адвокат п. Рональд Свист, який перевів цілу програму коректно й дотепно. Всі промовці у промовах підпреслювали заслуги, які ювіляти положили для добра своє церкви і українського загалу. Спеціяльно підчеркувано заслуги пані Анни Буртняк, які від наймолодших літ працює жертвенно на суспільно-громадській ниві. Пані Буртняк займала й займає різні відповідальні пости в організації ЛУКЖ як голова, містоголова й інші пости. Також як примірні родичі виховали двоє дітей, доньку і сина.

Зворушливою хвилиною було відчитання ґратуляційних телеграм і листів. На першім місці треба відмітити ґратуляційні побажання Святішого Отця, нашого Преосвященного єпископа Ніла, прем'єра Менінга та многих приятелів ювілятів.

Під кінець промов пані Є. Страшок побажала ювілятам від всіх присутніх всього найкращого і вручила дарунок, срібний чайний сервіс.

Панство Буртняки дякували всім присутнім за участь і зорганізування такої милої для них вечірки й запевнили, що приязнь приятелів дуже їх зворушила, а пам'ять про цей вечерок все буде для них милим споминком.

Як годиться на срібнім весіллі, бенкет закінчила танцювальна вечірка, де всі присутні в добрім і веселім настрої розважалися чи то танцями, чи то товариською гутіркою.

З нагоди ювілейного прийняття передано на "Українські Вісті" 30.00 дол. За жертву щиро дякуємо, а п-ву Буртнякам бажаємо ще багато милих літ життя.

Медицина св. Івана

Якщо терпите на ревматичні болі, вживайте лікарство Св. ІВАНА, яке дуже помагає на біль грудей, крижей, Ломбего, біль лопаток, між плечима, артрит, ісхіяс, невральгію, невротичний біль, простуду, біль карку, котиків, кольки, а також коли руки чи ноги терпнуть, потовчення та звихнення. За першим натертям вже чуєте полегшу, а за кількаразовим біль цілком уступає. Ціна за фамілійну пляшку $2.75 з пересилкою.

COD додаткові кошти
Пишіть до нас по-українськи або по-англійськи.

JOHN SZMIGIEL
722 East 10th Ave.
Vancouver 10, B.C.

В Едмонтоні й на фармах
переробляємо та направляємо дахи
на домах — шинхлірах — стайнях — стодолах та повітках для машин
Кедрові гонти та грубші дошки для покриття (Shakes)
Для кого ми працювали раз, кликатиме нас постійно
Найнижчі ціни в Едмонтоні
Оцінки та інформації даром.
Телефонуйте до нас в кожній порі на
ч.: 474-3117 — 469-6187
KATHY & ED'S ROOFING
11839 - 69 Стр., Едмонтон, Алберта

ЇДЕТЕ ДОДОМУ?

Ваш аґент улегшить вам відвідини вашої батьківщини.

Постарайтеся в цьому році переживати ще раз зберігані як дорогоцінний скарб ваші спомини минулого... побачити місця й людей, які вам так дорогі.. переконатися самим, скільки Европи залишилося у вашому серці. Верніться ще раз крізь час до місця свого народження... на сільський майдан, до старої школи та до всіх інших місць вашого минулого. Відвідайте давніх приятелів. Чому ж не відвідати своєї батьківщини? Ваш агент може це зробити так легко, поробивши всі заходи, заки ви виїдете. Він знає Европу, знає вашу батьківщину і він найліпше порадить вам щодо подорожі. Він може зарезервувати вам місце на літаку Ейр Кенада з будь-якого місця в Канаді, і вислати вас у дорогу до Европи, коли захочете. А коли їдете на літаку Ейр Кенада, ви їдете — своєю власною КАНАДСЬКОЮ лінією — вздовж шляху Кленового Листка!

Джетовиком до котрого-небудь з дев'яти головних місць Ейр Кенада в Европі: Франкфурту, Копенгаген, Москви*, Лондону**, Парижу, Ґлесґов**, Шеннон, Відня, або Цюріху. А якщо схочете, летіть до місця вашої кінцевої мети вигідними полученими лініями.

ЗВЕРНІТЬСЯ СКОРО ДО СВОГО АҐЕНТА ПОДОРОЖІ...
ВІДВІДАЙТЕ СВОЮ БАТЬКІВЩИНУ СЬОГО РОКУ.

AIR CANADA

з більше місць у Канаді до більше місць в Европі ніж якоюсь іншою повітряною лінією.

** літак BOAC
* літак Aeroflot

СТОРІНКА САСКАЧЕВАНУ

SASKATCHEWAN PAGE

Редагує: Анна Марія Баран
1306 - 20th St. W., Saskatoon, Sask.
Телефон: 242-6364

РІК 2. Ч. 21

ПІД РОЗВАГУ УКРАЇНСЬКИМ КАТОЛИЦЬКИМ РОДИНАМ

Кожний нарід, що бажає зробити великий поступ і піднятися на вищий ступінь культури та здобути собі кращу будучину, мусить конечно виплекати собі якнайбільшу кількість своєї та ідейної інтелігенції. Інтеліґенція — це розум народу. Інтеліґенція — це кадри народних провідників. Тому ніяке старання про добру й численну інтеліґенцію не може бути для народу ніколи надто велике чи коштовне. В тій справі повинно бути тільки одно гасло: "За всяку ціну мусимо мати багато доброї інтеліґенції".

Свої школи та виховні інституції це єдине місце, де наша молодь отримає дійсне християнське католицьке виховання, де будуть кристалізуватися добрі риси характеру нашої молоді, де буде вщіплена в їх серця любов та пошана до своєї Церкви, до свого народу, де наша молодь отримає все потрібне для добрих провідників у своїх парафіях та церковних і світських організаціях.

Приходить час, коли ми всі мусимо запитати себе, чи наша молодь — майбутні провідники у церковному та світському життю — без відповідного релігійного та національного виховання буде правдивою людиною. Бо безбожні, безрелігійні, без дисципліни школи виховують нам учених, що затратили своє людське обличчя, без чуття, без любови ближнього та без людської гідности взагалі. Технічно навчене, а релігійно невиховане молоде покоління не має почуття якоїнебудь відповідальности. Воно не дбає про християнські чесноти, культуру своїх попередників та своє національне походження. Воно стає людськими "роботами", електричними особами. Однак, механічного робота можна поставити в кут спокійно, безперечно, якщо нема для нього зайняття, а технічно вивчене й релігійно невиховане покоління завжди небезпечне, а особливо тоді, коли для нього нема зайняття.

Виховники-педагоги всіх християнських держав переконуються, що знання, як гонити машинами, не робить відповідальних громадян з молоді. Лише релігія, правдива культура й оцінення свого походження, про що вчать християнські католицькі школи під проводом католицької Церкви, дають відповідне виховання і тривкість підростаючому поколінню.

Надходить кінець шкільного року та початок літніх вакацій для студіюючої молоді. Це час, в якому наші українські католицькі родичі повинні вирішити, до якої школи післати своїх дітей у слідуючому шкільному році, а головно дітей, що бажають закінчити "гай скул" та продовжувати їх студії в університеті.

Ми зі щирого серця радимо вам, дорогі родичі, не забувати про єдині наші школи, Колегію св. Йосифа та Академію Пресвятого Серця Ісуса в Йорктоні, школи, що їх збудовано у великій мірі жертвами наших вірних, школи призначені з першій мірі для дітей українського походження. В тих школах напевно найдеться місце і для вашої дитини.

Хай Всеблагий Господь допоможе вам, дорогі родичі, сповнити цей святий обов'язок у доброму вихованні ваших дітей та щедрою рукою благословить Вас.

✠ АНДРЕЙ
єпископ українців католиків Саскачевану

Можливість учення української мови

В ПУБЛИЧНИХ ШКОЛАХ САСКАТУНУ

Управа публичних шкіл в Саскатуні постановила у вівторок 16-го травня простудіювати справу навчання української мови в часі нормальної шкільної науки. Директор освіти Ф. И. Гетеркол заявив, що навчання української мови в школах мусить отримати дозвіл міністра освіти. Також він поставив чотири вимоги: відповідна кількість студентів, що бажали би вивчати українську мову, кваліфіковані учителі, відповідні підручники та відповідна програма, що відповідала би рівневі програми вищих шкіл.

Шкільний інспектор Г. Брент перепроваджує під цю пору дослідження по школах відносно кількости студентів, що запишуться на лекції української мови.

Отже є нагода для наших дітей вчитися української мови по школах і тепер усе буде залежати від того, як родичі та діти до цеї справи поставляться. Лишнім є ще раз підкреслювати про велику вартість знання мов в теперішньому столітті, а тим більше лишнім є переконувати родичів українського походження, щоб посилали своїх дітей на науку української мови, коли вони затратили всяке почуття гідности приналежности до народу, з якого вийшли. Найближча будучність покаже, чи опінія про нас у наших співгромадян не буде змінена. Про вислідн записів на українську мову по школах подамо до відома українському громадянству.

Весняний карнавал УКЮ

Цьогорічний весняний карнавал Українського Католицького Юнацтва Саскачевану відбувся в днях 6-го і 7-го травня в Саскатуні в "Домі Української Молоді". Участь у карнавалі взяли відділи УКЮ з таких парафій: катедра св. Юра, св. апостолів Петра і Павла — Ню-Тена, Ріджайна, Принс Алберт, Прісвил, Геффорд, Кридор, Айтуна та Гамболдт. Перше місце та титул королеви карнавалу добула Гейл Рогозінська з Принс Алберт, друге місце та титул першої принцеси добула Силвія Наконечна з Гамболдту, і третє місце й титул другої принцеси добула Тереса Боячук з Ріджайни. Коронацію королеви та роздачу нагород перепровадив голова єпархіяльної управи УКЮ Б. Панчук.

В неділю 7-го травня учасники карнавалу взяли участь у Службі Божій в катедрі св. Юра, в часі котрої прийняли св. Тайни сповіді та Євхаристії, а відтак були гостями на спільному сніданню, що його приготовили членкині ЛУКЖ катедрального відділу. В часі снідання гостинним бесідником був о. прелат І. Олійник. По сніданню відбулася перша сесія, в часі котрої промовляв о. Мурард. По доповіді відбулася дискусія.

В часі другої сесії були порушені актуальні справи УКЮ та рішено відбути осіннє "джемборі в днях 9-го і 10-го вересня ц.р. Запрошеним бесідником на другу сесію був Преп. о. д-р Н. Гринчишин з Вінніпегу. Темою о. д-ра Гринчишина була справа покликань до священичого та монашого станів. Після доповіді відбулася цікава та річева дискусія.

РІДНА МОВА ОТВИРАЄ СЕРЦЕ ЛЮДИНИ

Теодор Баран, Саскатун

Остання перевірка водія автобусом та проголошення місць зупинок аж до Вінніпегу. Загудів тяжкий мотор і автобус рушив з місця. Я сидів біля вікна і перед моїми очима проминали знайомі вулиці, а відтак залізобетонові поруччя довжезного мосту, під котрим перепливала своїми могутніми водами "Савт Саскачеван Ривер". Ще яких 15 хвилин повільної їзди, а відтак зі швидкістю шістдесят миль на годину мчав автобус до найближчої зупинки. Це був час дозрівання пшениці, тому і перед моїми очима проминали чудові лани золотистої пшениці, похиливши свої тяжкі колоски немов дожидали косаря.

Біля мене сидів молодий мужчина і мабуть з такимже захопленням як і я любувався золотою пшеницею, а вкінці він промовив — "цього року фармери будуть мати знаменитий врожай", а відтак з певною гордістю говорив про значення саскачеванської пшениці не лише для Канади, але також для інших країн. Щоб не бути лише слухачем, я теж хотів сказати дещо про ту пшеницю, та наперед я сказав до свого співтовариша подорожі: "Пробачте мені, що не можу так плинно говорити по-англійськи, як ви говорите, бо приїхавши до Канади по другій світовій війні вже старшим, не мав змоги правильно вивчити англійську мову, тому простіть якщо дещо скажу не так як повинно бути. "А якої ви національности? запитав мене мій співбесідник: "Української" — відповідаю. "Як так, то не турбуйтеся вашою англійською мовою, ми будемо говорити по-українськи, бо я теж української національности" — з радістю він сказав: З розмови довідався, що мій співбесідник закінчив університетські студії, отримавши диплому БіЕд, та має в пляні з початком шкільного року почати учительську працю. Його досить добра українська мова звернула мою увагу, тому я сказав: "Ви добре говорите по-українськи і, якщо можу запитати, чи ви студіювали цю мову?" Мій співбесідник усміхнувся, а відтак сказав: "Кажете, що моя українська мова добра, та кілька років тому мабуть так не сказали би. Я вправді дещо навчився від родичів, та великої ваги до української мови не прикладав. Та стався один випадок, який зовсім змінив мої погляди на знання мови, випадок, якого мабуть ніколи не забуду. І якщо бажаєте послухати, радо вам розкажу". Я завважив, що його лице споважніло, коли говорив про той випадок, тому я сказав, що радо послухаю.

"Тому кілька років", почав мій співбесідник, "в часі літніх вакацій я вибрався з моїм товаришем з університетських студій на прогулку по незнаній частині Саскачевану. Спочатку ми їхали по шосе, а відтак ми їхали по фармерських дорогах, або як називають тут "контрі ровд". Любуючись красою красвидів, а головно фармами, що розкинулись серед прекрасних ланів пшениці, ми не звертали дуже уваги куди їдемо, але по кількох годинах такої їзди ми зголодніли тому і постановили заїхати до найближчого місточка. Проїхавши кілька миль перед нами простягалися лише лани пшениці, а місточка не було видно. Щоб остаточно не блукати по тих фармерських дорогах і щоб не їздити п'ять миль на схід, три милі на захід, дві милі на полудне, бо так можна їздити цілий день, отже постановили вступити до першої по дорозі фарми та засягнути нам потрібних інформацій. Проїхавши одну милю, ми побачили фармерські забудовання та спрямували наше авто в сторону. Коли приїхали ближче — побачили, що старі будинки були в дуже поганому стані і на перший погляд виглядало, що тут живої душі немає. Та біля одного будинку ми побачили кілька курок отже якщо є кури, то хтось на тій фармі живе. Підїхавши під будинок, що виглядав на мешканеву хату, почали голосно питати, чи є хтось в домі. На наші голоси по якомусь часі вийшла з хати старенька жінка. Англійською мовою поздоровили її та просили сказати нам, де тут є найближче місточко та куди треба до нього їхати. Замість відповіді на нас гляділи німі перестрашені очі, а ціла постать була похилена до долу. Ми знову повторили наше питання — і знову мовчанка була відповіддю. Тоді мені впала спасенна думка і я сказав, "мамуню говорите по-українськи", і ви не повірили б що сталося. На звук тих кілька слів, що я сказав, постать тої старенької жінки випростувалася, а в очах появилася прямо не доописання радість, і зараз таки сказала: "діточки то ви наші, а що ви хочете?" Я повторив питання, та вже в українській мові. "О, то вам треба їхати п'ятнадцять миль на північ а відтак три милі на схід, але то досить далеко, а ви певно голодні, ходіть прошу до хати — я вам щось приготую з'їсти, а тоді вже й поїдете. Ходіть прошу" — повторила ще раз а в її голосі відчувалося стільки любови й радости, що ми обидва мов зачаровані пішли за нею до хати. В хаті, що була збудована мабуть ще в піонерських часах, було чисто та привітно. На стіні висіли образи Матері Божої Неустаючої Помочі та св. о. Николая. "Сідайте прошу, я зараз щось вам приготую" — сказала наша старенька мамуня. Ми сіли при столі.

Я прямо подивляв скорі рухи тої старенької жінки. Час від часу було чути як щось немов сама до себе говорила. Вже маю все готове, ще лише накрию чистим обрусом стіл — говорила потихо, а відтак звертаючись до нас — "та не знаю чи будете їсти те, що приготовила, бо ви може в місті того не хочете їсти", а відтак поставила свіжо зварені яйця, сир зі сметаною, масло та пахучий домашній хліб. "Маю ще й кисле молоко", й заклопотано подивилася на нас, "будете пити діточки?" Просимо дуже — будемо пити — майже в один голос ми відповіли. Припрошувати нас непотрібно було, бо таки добре голодні були, тому і яйця і сир зі сметаною скоро зникли на велику радість нашої старенької господині. В часі їди ми почали розмову.

"Ви тут самі живете?" — мимоволі я запитався. "Та не сама, а з "старим" — він десь тепер працює на полі". "А діти у вас є?" — знову питаю і на це питання на зморщеному лиці старенької жінки появився якийсь біль, а в очах показалися сльози, а відтак тихим сумним голосом сказала — "та є і нема". Я зорієнтувавшись, що згадка про дітей справила їй біль, зараз звернув нашу розмову на іншу тему. Остаточно треба було попрощатись — та вірте мені — жалко було покидати ту стареньку жінку, яка з такою щирістю та любов'ю нас прийняла. Прощаючись ми добирали якнайкращі слова, щоб ними висловити нашу вдячність. Відпровадила нас аж до авта. Коли ми вже всіли до авта та були готові їхати, старенька наша мама — чомусь від того часу в моїх думках все називаю її мамою — підійшла майже до самого авта та сказала — "дякую вам діточки, що поступили, дуже дякую, ви навіть не знаєте, яку ви мені велику радість принесли, а тепер їдьте, бо вже досить пізно, хай вас Бог має в своїй ласкавій опіці".

Ми були вже яких дві милі від тої фарми та все ще могли бачити, як та старенька мама стояла на тому самому місці дивлячись в нашу сторону.

Мій співбесідник замовк, а по часі додав, "Моя зустріч з тою старенькою мамою була і причиною, чому я старався добре вивчити українську мову, бо я пізнав, що мова це чудодійна сила, це ключ, що отвирає серце людини".

Чомусь, коли мій співтовариш подорожі закінчив останнє речення, розмова наша не в'язалася. Він часто попадав у задуму, можливо він вже не раз про це думав — думав мабуть про це, що я вперше почав думати. Що сталося з дітьми тої старенької жінки, коли на згадку про них лише біль показався на її обличчю, а в очах появилися сльози? Що живуть, свідчили її слова — "та є" — але що ж могли означати ті слова — "та й нема?" — Можливо, що покинули фарму, покинули родичів та й пішли до міста, а там попавши в чуже середовище мабуть і забули за все, можливо.

Час нашої їзди так скоро проминув, що я аж здивувався, коли автобус заїхав до Виньярду. "Тут я висідаю" — сказав мій товариш подорожі і прощаючись зі мною додав: "Приємно було вас стрінути та щасливої дороги". Стискаючи його руку — я все ще був під враженням цікавого переживання тої молодої людини. Я лише сказав: "Щиро дякую вам за це, що розказали, це направду чудова історія, щасти вам Боже".

По короткій зупинці автобус рушив у дальшу дорогу. Біля мене місце було порожне. Я пробував читати часопись, та читання не йшло. Мої думки вперто повертали до постаті з оповідання мого товариша подорожі, до постаті старенької самітної матері.

(Повища новеля написана на підставі правдивого переживання студента Б.Е., лише змінено місце в часі його розповідання).

З ЄПИСКОПСЬКОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ

28-го архиєрейські відвідини в парафії Преображення ГНІХ в Дніпрі, Служба Божа о год. 10-ій рано.

21-го травня архиєрейські відвідини в парафії св. апостолів Петра і Павла в Гренфелі; Служба Божа о год. 10-ій рано.

21-го травня Преосвященний Кир Андрей візьме участь у провінційній конвенції організації Лицарів Колюмба в Ріджайні.

28-го травня архиєрейські відвідини в парафії Преображення ГНІХ в Дніпрі; Служба Божа о год. 10-ій рано.

28-го травня Преосвященний Кир Андрей візьме участь в ювілейних святкуваннях Всеч. о. радника Я. Ляшкевича з нагоди його 25-ліття священства. Ювілейне святкування відбудеться в Кадворт вечором.

3-4-го червня Преосвященний Кир Андрей візьме участь в окружному з'їзді Ліґи Українських Жінок в Канорі. Архиєрейська Служба Божа 4-го о год. 10-ій рано в церкві св. апостолів Петра і Павла.

11-го червня год. 10-та рано Архиєрейська Служба Божа та посвячення наріжного каменя в новозбудованій церкві Преов. Євхаристії у Кадворт.

18-го червня год. 10-та рано: архиєрейські відвідини та Служба Божа в церкві Зіслання св. Духа в Габбарті з нагоди празника.

19-23-го червня: Духовні вправи для Всечесніших отців Саскатунської єпархії в Інституті ім. А. Шептицького.

24-го червня Архиєрейська Служба Божа, в часі якої Преосв. Кир Андрей уділить ієрейські свячення дияконові Л. Ратушнякові, ЧНІ, в церкві Матері Божої Неустаючої Помочі в Йорктоні. Початок Архиєрейської Служби Божої о год. 4-ій пополудні.

25-го червня год. 9-та рано архиєрейські відвідини та посвячення церкви Пресвятої Євхаристії у Фом Лейку.

А. М. Б-н

МОНТРЕАЛЬ (1)

Кажуть, щоб не укладати пляніз, бо нічого з того не вийде. Хоч не вірю в пересуди, так воно таки вийшло. Плянувала майже рік бути в Монтреалі наприкінці липня, бож тоді український тиждень, масові виступи молоді, а зовсім несподівано опинилася в Монтреалі вже в березні. Все склалося скоро, майже нагло: вечором телефон а рано я вже у важкій журбі в літаку. Народилася внучка, а молода мама — наша доня, тяжко захворіла. Чиж треба ще більше, щоб на білому морі, чудові мов казка, білі голуби, а там знову ж, неначе величаві білі снігові гори, хмари, що їх прошивав шаленою швидкістю літак, видалися сірими й нецікавими, а прозора блакить неба дратувала своєю красою? І таким нецікавим був для мене перших кілька тижнів сам Монтреаль, дарма, що він в центрі уваги не тільки Канади, а всього світу. Хвора мама і троє малесеньких діточок — це велика журба. Хвалити Господа, все пройшло щасливо. Доня замітно почала повертатись до здоров'я, повернулась радість у хаті, а з нею й прийшло бажання приглянутись містові, що не сходить з телевізійних і радіових апаратів, нав'язати зв'язки зі знайомими, з панями комітету "українського тижня" та поцікавитися світовою виставою "Експо 67".

Телефоном по Монтреалі:

Наразі ще не можу залишати дому. Отже у вільний час телефоную: Найперше спішу привітати голову СФУЖО, нашу дорогу сеніорку п-ню Олену Залізняк. Дозідавшись, що пані Залізняк виїхала до Філадельфії залишаю привіт-поздоровлення і телефоную дальше. З трудом вкінці контактуюся з вічно зайнятою панею Л. Шулякевич, представницею ЛУКЖ до місцевого відділу КУК, членкою комітету Експо, та ще інших комітетів для відзначення 75-річчя поселення. Від пані Шулякевич одержую цінні інформації про життя і працю українців в Монтреалі. Дякую за запрошення зустрічі, з яких не можу в моїх обставинах скористати, і знову телефоную. Тим разом говорю з панею Г. Мельник, головою нашого комітету "Експо 67" при місцевім КУК. Хоч ми особисто, подібно як з панею Шулякевич незнайомі, наша розмова не рветься, пані Мельник з усією сердечністю розказує мені про всі журби і труднощі з підготовкою "українського тижня". Обіцюю за посередництвом "Сторінки", про все поінформувати наш Саскачеван. Завдяки пані Мельник, одержую зв'язок з панею О. Судчак, яка теж працює в комітеті Експо і є співробітницею української радіопрограми СіБіСі.

Українська Секція СіБіСі в Монтреалі:

Українці міста Монтреалю мають кілька своїх місцевих радіопрограм: "Український час", "ЛУМ" (Любителі Української Музики), Євангельська програма та ще інші. Більшість цих програм опирають свою фінансову екзистенцію на оголошеннях своїх і чужих фірм. Вони дають нагоду українському слухачеві почути українську пісню, музику, у них підкреслюються важливіші історичні роковини, а теж є подані програми і події з життя української спільноти Монтреалю. Крім згаданих є окрема українська радіопрограма в рямцях передач СіБіСі.

Пані Судчак, передає мені телефоном запрошення голови цієї радіовисильні пана Богдана Весоловського, відомого композитора, відвідати їхню централю. З цього почесного запрошення користаю аж останнього дня мого побуту в Монтреалі.

Іду зразу льокальним поїздом а тоді з головної стациї СНР ще кільканадцять хвилин басом. На восьмому поверсі модерного будинку СіБіСі жде мене пані О. Судчак. Знайомлюся з цею дуже симпатичною панею і за декілька хвилин я вже за столом у пана Б. Весоловського, який з сердечною гостинністю інформує про працю й можливості української радіопрограми. Тека листів, які напливають з усіх сторін Европи, інформує часто дуже зворушливо, що передача доходить до всіх закутин наших земель та що про неї знає український загал.

Українську радіопрограму СіБіСі, можна слухати теж у Канаді на коротких хвилях в годині 9.45 Монтреальського часу. Крім того є ще нічні передачі в годинах 1 - 2 з радіовисильні СіБіЕф. Дякую за все і відходжу. Пані Судчак запрошує мене до своєї кімнати, а опісля вводить до окремих кімнат, що є до диспозиції української секції СіБіСі, і знайомить зі симпатичними працівниками нашої радіопрограми.

В поворотній дорозі зупиняюсь в "Арці", єдиній українській книгарні в Монтреалі, де можна купити все, чого бажає спрагнена українська душа, а теж зустріти всіх, що ще не забули хто вони. Дуже ввічливий власник радо й терпеливо відповідає на всі мої запити, служить потрібними адресами а вкінці нав'язує телефонічну розмову з редактором п. П. Сомчинським. Ми поговорили довгенько і щиренько, бо й є про що говорити з людиною, яка впродовж близько десяти років редагує "Монтреальський інформатор", а тим самим є в центрі усіх подій нашої монтреальської спільноти. Залишаю свою адресу вже в Саскатуні для висилки Інформатора, прощаюся з постановою зустрітись коли буду вдруге в Монтреалі.

Квітна неділя

Квітна неділя (старий стиль!) була особливим днем. Того дня я вибралася до церкви св. Івана Христителя, що була найближче нашого дому, по благословену лозу. Саме почалася Служба Божа, яку відслужував о. Василь Бринявський. До Служби Божої гарно співав хор під орудою пані Марії Бринявської-Чолій. Того дня я була гостею в домі панства Бринявських (о. Бринявського знаю ще зі студентських часів у Перемишлянах) і разом з ними відвідала виставку народного мистецтва, яку старанно влаштувала Жіноча Ланка ім. Черняхівської. Із замітних речей варто підкреслити великий відділ добре вишиваних суконок та роботи виконані настилуванням, стебнівкою, розтяганкою та рушниковими стібами. Вечором ми були на великому весняному концерті хору "Боян" і танцювальної групи "Полтава". Незатертим у моїй пам'яті залишилися "Вечорниці", які гарно виконав згаданий хор.

Крім церкви св. Івана, де я була ще раз у Велику п'ятницю, була ще в церкві Успення Пресвятої Богородиці. В тій церкві ми охрестили мою новонароджену внучку. Це велика й гарно упорядкована церква. Зокрема мило вдаряє різьблений іконостас, хоч до розмальованих у ньому образів можна мати деяке застереження. Біля цієї церкви я зустріла двох молодих саскачеванців, п. Василя Т. і п. Романа. Мені було дуже приємно, що обидва вони включилися як добрі і активні члени цієї парафії.

У сам Великдень разом з родиною ми відвідали величавий римокатолицький Господній храм, Ораторію св. Йосифа на горі Рояль. Будову ораторії почато 1904 року. Вона має кілька богослужебних престолів, чотири тисячі сидячих місць. Більше як три мільйони людей відвідують цей храм річно, в якому підновано численні оздоровлення.

Монтреаль, близько тримільйонове місто, славиться ще іншими величавими здобутками. Одначе не все можна в короткому часі відвідати та оглянути. Я поцікавилася зокрема життям і досягненнями нашої спільноти в тому місті і мала нагоду бути на світовій виставці "Експо 67". Про це вже в черговнх числах нашої "Сторінки".

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnyk
Окулісти-Оптометристи
512 Canada Bldg.
Saskatoon, Sask.
Phone 242-8656

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: GA 2-2331 & GA 4-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood.

В. М. СМОЛИК, управитель

Все для будови

По уміркованій ціні дістанете все в своїм Складі Будівельного Матеріялу

NORWOOD LUMBER COMPANY

OFFICE — Ph. 477-3092 | EDMONTON — 8201 - 114 Ave. | Yard and Factory — Ph. 477-1659

Р. ФІРМАНЮК, властитель

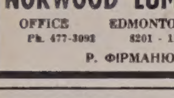

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669.

ROYALITE

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.
12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212
Власник і керівник: Маріян Страшок

STARKO AGENCY

АСЕКУРАЦІЯ: від вогню, авт, троків, від крадіжі бонди для контракторів, особиста відповідальність, життева асекурація.

10168 - 100 Street, Edmonton, Alberta
Phone: GA 2-4821, Res.: GR 7-5593
Nick Starko, Mgr.

КУПУЄТЕ ЧИ ПРОДАЄТЕ — ПОКЛИКАЙТЕСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ В "УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЯХ"

БІНГО

Щочетверга о 8-ій год. вечора в УНДомі, 9620-109 Аве. Одна безплатна гра (нагорода 50 дол.)

БІНГО

Щопонеділка о 8-ій год. веч. в залі парафії св. Володимира 12726 - 119 вул.
Вступ 1.00 дол. — 3 картки
Джекпот — $50.00.

ЩОП'ЯТНИЦІ

від 11 год. до 6 год. веч.
ПРОДАЖ ВАРЕНИКІВ
у залі під церквою
св. Юрія, 11302 - 95 А вул.

KULE & PEACH

Accountants and Auditors
206 Wentworth Bldg.
97 St. & 102 Ave., Edmonton
Phone 422-5849
(Говоримо по-українськи)

Дрібні оголошення

MIKE PATRICK
LANDSCAPING AND CONSTRUCTION
Rototilling, Landscaping, Pruning, Lawn Maintaining, Fences & all Concrete Work
11618 - 95A St 474-0598

● **HOTEL FOR SALE** in Peace River Country. 12 rooms, Dining Room. Beer purchase in 1966 was $21,231.60.
Sale price $60,000.00
Cash $20,000.00
Apply: Box 35
DONNELLY, ALBERTA

● НА ПРОДАЖ

гарний, чистий дім з двома спальнями, огріваним гереджом, огрівання теплим повітрям, 2 кімнати в бейзменті, що з них є місячно 75.00 дол. приходу, до того гарна лота й город. За ближчими інформаціями звертайтеся по адресі:
11336 - 91 вул., Едмонтон

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

BURTON DENTAL
Laboratories
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 Street
1½ Block North of Woodward's
EDMONTON ALBERTA

Wasson Dental Lab.
NEW LOCATION
Barry Bldg. 10128 - 103 St.
Ph. 422-4718
Certified Dental Mechanics

ДЕНТИСТИ

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
820 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: GA 2-8553

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

DR. KOZAK – CHURCH – CRAIG
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Др. Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
нова адреса:
522 Tegler Building
Edmonton, Alberta
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі
— Припасовує окуляри

ВЕГРЕВИЛ І ОКОЛИЦЯ!
щосуботи у Вегревилі під адресою:
Legion Hall, Ste. 3, Vegreville
DR. P. A. STARKO
ОКУЛІСТ
Адреса едмонтонського офісу:
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone GA 2-1248

ВИРІВНЯЙТЕ ВАШУ ПЕРЕДПЛАТУ ЗА "УВІСТІ" РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА "УВ" — ТІЛЬКИ $4.00

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар, хірург і акушер
203 Professional Bldg.,
10830 - Jasper Avenue
Phone Office: GA 41814
Res.: HU 8-7441

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.
Едмонтон, Алберта
Phone: Office — GR 9-3318
Res.: GR 9-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст нирковиx недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.
214 Le Marchand Bldg.
Edmonton, Alta.

Д-Р ВАСИЛЬ ПАВЛЮК
член Королівської Колегії Хірургів
F.R.C.S.(c)
хірург-спеціяліст
5B, Strathcona Medical Dental Bldg.
8225 - 105 St. Edmonton, Alta.
Тел. офісу: 439-4321
дому: 466-5033

Д-р Петро Г. Козяк
EYE SPECIALIST
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ОЧЕЙ
709 Tegler Bldg., Edmonton
Тел. офісу: 422-8815
дому 434-1092

Д-р Г. Стефаник,
F.R.C.P.(C)
Лікар — спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
728 Professional Bldg.
10830 Jasper Ave.
Of.: 422-2745; Res.: 484-3821
EDMONTON, Alta.

Д-р Мирон Старко
Спеціяліст - оператор
від глухоти, недуг горла, дишниці і кормового проводу. Tonsils, adenoids, сайнисис носа і залози (glands).
Тел. офісу: 424-4773
Дому: 482-2217
225 Professional Bldg.
10830 Jasper Ave., Edmonton

Dr. W. Szlichcinski
ШКІРНІ НЕДУГИ
Приймає щодня від год. 10.00 до 5.30 попол. В суботи до 2.00
605 Tegler Building
Edmonton, Alberta.
Ph. GA 4-2201 Res. HU 8-7860

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ
Dr. V. A. Bayrock
9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.
X - Ray ТЕЛ. офісу 422-7656 дому 479-3480

Вибрані до леґіслятури в Алберті

МИХАЙЛО СЕНИЧ
посол з Редвотер

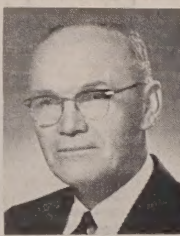

ОЛЕКСА ГОРДІЙ
посол з Вегревил

МИКОЛА МЕЛЬНИК
посол з Вилингдону

Королівське прийняття для прем'єра Квебеку

Прем'єр Квебеку Деніель Джансон виїхав до Парижу на п'ятиденні відвідини. През. де-Ґоль і його уряд справили йому королівське прийняття, якого не зазнав прем'єр Канади.

През. де-Ґоль вислав двох міністрів привітати Джансона на летовищі. Летовище й місто Париж були вдекоровані прапорами провінції Квебек. Небувала річ: Джансон три рази зустрівся з де-Ґолем, який в липні приїде з офіційною візитою до Канади. Однак приготування до офіційної візити де-Ґоля почнуться в місті Квебеку, не в Оттаві. Джансон склав вінець на гробі Невідомого вояка, на його честь відбулися державні бенкети. Він розмовляв з міністрами Франції про культурні взаємини та індустріяльні справи Квебеку. Словом, Джансона прийняли немов голову уряду незалежної держави.

ЗГОРІЛА КРАМНИЦЯ І 73 ЛЮДЕЙ

В Брюсселі, вогонь і експльозії знищили найбільшу департаментну крамницю в Бельгії. Згоріло 73 людей. Поліція підозріває підпал.

Ціни фармерських продуктів

Худоба в Едмонтоні

Вибрані бики 24.50 — 25.40, добрі 23.50 — 24.50, середні 22 — 23.50. Вибрані ялівки 23.50 — 24, добрі 22.50 — 23.50, середні 21.50 — 22.50.

Добрі корови 19.50 — 20, середні 17.50 — 19.50, на консерви 15 — 17.50. Добрі бугаї 20 — 22.

Добрі до вибраних легкі телята (віл) 35 — 39.50, добрі тяжкі і середні телята на м'ясо 25 — 30, добрі бички для хову 28 — 32, звичайні до середніх 23.50 — 27.50. Добрі телички для хову 23.50 — 26.50, звичайні до середніх 20 — 23.

Збіжжя

Ціни албертських елеваторів Норт-Вест Лайн:
Льон: 1 CB 2.64, 2 CB 2.59, 3 CB 2.34.
Жито: 2 CB 1.09, 3 CB 1.04, 4 CB .85.
Ріпак: Но. 1 2.53.

Окружний з'їзд ЛУКЖ в Канорі, Саскачеван

В днях 3-го і 4-го червня ц.р. відбудеться окружний з'їзд Ліґи Українських Католицьких жінок в Канорі. Єпархіяльна Управа ЛУКЖ запрошує всі дооколичні відділи ЛУКЖ взяти участь у цьому з'їзді. Почесним гостем на цьому з'їзді буде Преосвященний Кир Андрей. Участь у з'їзді візьмуть також представниці єпархіяльної управи ЛУКЖ зі Саскатуну.

ТЕЛЕФОНІЧНА СТАВКА В ЕДМОНТОНІ ПОДОРОЖЧАЄ

Едмонтонці будуть платити більше за свої телефони. Комишинери повідомили міську раду, що телефонічний департмент виготовляє нову скалю плат і його рапорт буде готовий до двох місяців.

Теперішня ставка є 3.25 для резиденційних і $10 для бизнесових телефонів місячно. Комишинери хочуть зрівняти міську ставку з провінційною, яка є $4.25 для резиденційних і $11.00 для бизнесових телефонів.

Пошукують

14082 — МИХАЙЛА КОПАНЯ, який виїхав в 1949 р. з Австрії — родич Федір КОПАНЬ (F. Kopan, 315 Walnut Ave. Trenton, N.J., U.S.A.)

14083 — СЕНЮКА ОЛЕКСУ, нар. 1926 р., який після переїзду з Німеччини, жив 1958 р. в Торонті (107 Руссет Аве) — брат СЕНЮК КРИГОРІЙ, Селець, Р-н Сокал, обл. Львів, УССР.

14084 — КУЛІКА ІВАНА, нар. 1912 р., який жив в Капускейсінґ, Онт. (пошт. скр. 852), а опісля у Віндзорі, Онт. (1473 Гікорі Рд.) — син КУЛІК СТЕПАН, Львів 14, Тракт Глинянський 47 А.

14085 — Внука ДИМА ІВАНА, який в 1961 р. жив в Англії під адресою: London W. 4, Chiswick 51, Grave Park Rd. — бабуня КРУПКА ДОСЬКА НИКОЛАЇВНА, с. Руда, р-н Рогатин, обл. Івано-Франківськ, УССР.

14086 — Ворох Василя, який виїхав до Канади 1913 р. — брат ВОРОХ МИХАЙЛО, с. Кінчаки, р-н Галич, обл. Івано-Франківськ, УССР.

14087 — ЧОРНІЯ ДМИТРА ПАВЛОВИЧА, який 1912 р. виїхав до Канади і жив Форт Вілліям, Онт. — внук Бутир Василь, с. Крогулець, пошта Васильківці, р-н Гусятин, обл. Тернопіль ,УССР.

14092 — КУШНІРА ВАСИЛЯ, Степановича, який виїхав до Канади перед першою війною, жив у Саскачевані, його синів Андрія і Степана та дочок Анну і Настю — братанич і кузин КУШНІР МИХАЙЛО Андрійович, с. Чорнокінецька Воля, р-н Чортків, обл. Тернопіль, УССР.

14093 — АБРАМЮКА ДМИТРА, сина Максима із села Заріччя коло Делятина шукають рідні. Писати на адресу:

U.C.W.S., 456 Main St., Winnipeg 2, Man., Canado.

Коли пишете до нас, просимо не забути подати числа нашого оголошення і залучити свою пожертву на видатки зв'язані з веденням розшуків. Просимо писати на адресу:

Ukrainian Canadian Welfare Service, 456 Main Street, Winnipeg 2, Man., Canada

ПИЛЬНЕ

Мушу продати або заміняти мою крамницю ДЖЕНЕРАЛ ШТОР

враз з товаром, або лиш сам будинок, з уваги на лихий стан мойого здоров'я.

Візьму до уваги кожну оферту готівкову або заміну за фарму чи дім в місті.

За ближчими інформаціями звертайтеся до
MR. P. RUDKO,
Waskatenau, Alta.

Blazosek Travel Ltd.

п. Мирон Тарнавський

ЦИМ МАЄ ШАНУ ПОВІДОМИТИ, ЩО

п. Мирон Тарнавський

працює в нашій компанії як агент. Він має широкий досвід і кваліфікації дати якнайліпшу услугу. Поручаємо його приятелям і знайомим які можуть звертатися до нього у своїх справах з повним довір'ям.

Зближається вакаційний сезон, а з ним гарячка подорожування. Яка би не була подорож для приємности, **п. Мирон Тарнавський** готовий помогти Вам у ваших плянах, щоб Ви не потребували турбуватися своїми вакаціями. Ви лише скажіть, що хочете бачити, як хочете подорожувати, як довго хочете десь затриматися, і скільки грошей видати, і п. Тарнавський перебере вашу справу та замовить:

- **а)** спосіб подорожі, який Вам до вподоби: під проводом, їзду автом, яким самі будете керувати, або приватні незалежні поїздки, які спеціяльно Вас цікавлять.
- **б)** найліпші маршрути.
- **в)** усі транспортування до, із і внутрі відвідуваних країн.
- **г)** перенесення до готелів і з готелів.
- **ґ)** усі зарезервовання в готелях.
- **д)** туристичні оглядини, екскурсії під кінець тижня, тикети на різні події й фестивалі.
- **е)** пашпорти, візи і вимоги здоров'я.
- **ж)** подорожні чеки і виміну грошей на чужу валюту.
- **з)** **Та інші потреби, які можете мати.**

Отже, чи впоперек вулиці, чи почерез континент, покладайтеся на поміч п. Мирона Тарнавського у плянуванні вашої подорожі. Він є під особистим проводом п. Стен Блазосека, менеджера Blazosek Travel Ltd., який має 25 років досвіду в туристичній індустрії.

Наша услуга не коштує Вас цента більше, ніж Ви мали б заплатити денебудь інде. Нашою заплатою є **"Ваша приємна подорож" і рекомендація вашим приятелям про нашу услугу.** Пам'ятайте, ваш туристичний агент є ключем до якнайприємнішої вашої поїздки.

Дозвольте, щоб ми були вашим туристичним агентом другим разом.

За докладнішими інформаціями звертайтеся до **п. М. Тарнавського** по адресі:

BLAZOSEK TRAVEL LTD.
9656A - 107A Ave. Edmonton, Alberta Tel.: 424-5370

Якщо хтось зайнятий у день і хотів би поговорити вечером, п. Мирон Тарнавський радо його відвідає в його домі.

ПОТРЕБУЄМО ДОМІВ ДО ПРОДАЖУ!

Маємо покупців з готівкою, що хочуть купити хату в Едмонтоні. Маєте хату на продаж? Зголосіть до нас, продамо її скоро.

Як вам треба грошової позики, дістанемо вам її на догідні сплати та на звичайний процент.

Зокрема вистараємося дістати морґеджові позики на будову нових хат, і то на високу суму.

Рівно асекуруємо будинки та авта від вогню, від крадежі та від усяких несподіваних випадків.

Вдавайтеся з повним довір'ям до відомої вам фірми:

HAWRYSH AGENCY
10952 - 97 St. Phone 422-7204
EDMONTON, Alberta.